

Tribune

**GENOEG BESPAARD
OP OPENBARE DIENSTEN**

**HOOG TIJD VOOR
DUURZAME INVESTERINGEN**

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	7
tram bus metro	11
de post	13
telecom	17
gazelco	18
federale overheidsdiensten	20
vlaamse overheidsdiensten	24
lokale en regionale besturen	28
onderwijs	32
cultuur	37
agenda	40

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Guido Rasschaert
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
guido.rasschaert@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Raf De Weerd, Jean-Pierre Nyns,
Chris Moortgat, Ludo Sempels, Willy Van Den
Berge, Laurette Muylaert, Gino Hoppe, Bart
Neyens, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Olmen

online

www.acodonline.be

www.facebook.com/acod.abvv

@ACOD_ABVV

wedstrijd

Mediamarkt- geschenkbond

Winnaars

Cathérine Janssens (Kapellen), Daniel Devry (St. Kruis Brugge), Daphne Deloof (Oostende), Viviane Lens (Keerbergen), Mireille De Brandt (Kortrijk) winnen een prachtige geschenkbond. Zij wisten dat Bart Neyens, algemeen secretaris van ACOD Telecom-Vliegwezen, naar aanleiding van de ACOD-reactiedag op 10 oktober 2017 een open brief schreef aan minister van Telecommunicatie Alexander De Croo, dat de parlementaire commissie Buitenlandse Betrekkingen een debat zou houden over de wet om de Belgische Technische Coöperatie (BTC) om te vormen tot ENABEL en dat het kunstenaarsduo Robbert&Frank uit Gent komt.

Nieuwe prijs:

Mediamarkt-geschenkbond

Vragen

- Wat is de titel van het boek dat huisarts Egmont Ruelens schreef over zijn undercover onderzoek als buschauffeur bij De Lijn?
- De sector Onderwijs wijst erop dat vanaf 1 december 2017 een specifieke pijler niet langer in aanmerking komt bij de berekening van het pensioenbedrag. Waarover gaat het? Geef de correcte benaming.
- Koen Van Gerven, CEO van bpost, heeft de overname van een Amerikaans bedrijf aangekondigd. Wat is de naam van dat bedrijf?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be
of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gelieve je adres te vermelden
bij je antwoorden.

"Een goede openbare dienstverlening mag toch iets kosten?"

Op 10 oktober organiseerde de ACOD haar lang aangekondigde reactiedag. Ben je tevreden over het signaal dat onze vakbond aan de regering en de bevolking heeft willen geven?

Guido Rasschaert: "De reactiedag was zeker en vast geslaagd. Je mag niet vergeten dat we actie voerden zonder de steun van de andere vakbonden in de openbare sector. We wilden absoluut ons ongenoegen uiten over drie jaar besparingspolitiek in dit land en onophoudelijke provocaties van de regering-Michel ten aanzien van het personeel in de openbare sector. Het was de bedoeling dat verzet op straat te brengen en zichtbaarheid te geven. Dat is gelukt. We hebben zowel het personeel van de openbare sector als de rest van de bevolking geïnformeerd over wat er op het spel staat. We zijn ook van plan dat te blijven doen."

Heel wat sectoren kozen uiteindelijk om te staken op de reactiedag. De regeringspartijen, sommige journalisten en een deel van de bevolking konden daar maar weinig begrip voor opbrengen. Blijf je achter het stakingswapen staan?

Guido Rasschaert: "We stellen al drie jaar vast dat onderhandelingen met deze regeringen weinig of niets opleveren. Als vakbond in de openbare sector, als beschermer van de belangen van het personeel en van de gebruikers, heb je dan geen andere keuze dan het afbraakbeleid aan te klagen. Het onderbreken van het werk – wat een staking eigenlijk is – is daarbij perfect te verantwoorden. Als de deuren gesloten zijn, moet je ertegen duwen. Dat noemt men actie. De aanvallen op de werknemers bij de overheid zijn nog nooit zo fel geweest. Eigenlijk vragen we enkel dat onze werkgever – de overheid – ons werkbaar werk geeft zonder angst om dat werk te verliezen. En verder willen we garanties op een leefbaar pensioen, waarvan we onbezorgd kunnen genieten vanaf een leeftijd dat we nog wat fit zijn (lacht)."

De ACOD durft zelfs te beweren dat de Vlaamse en federale regering de burgers beliegt.

Guido Rasschaert: "Dat is omdat hun 'Tomorrowland' ook gebouwd is op drijfzand en leugens. Van de 'jobs, jobs, jobs' zien we niets in de openbare diensten, integendeel. Men laat massaal ervaren werknemers afvloeien en men maakt de openbare dienstverlening stelselmatig kapot. Openbare diensten zijn meer dan het controleren en uitreiken van vergunningen. Openbare diensten zijn een keuze voor het welzijn van alle mensen: degelijke scholen met voldoende leerkrachten, betere en betaalbare kinderopvang, mobiliteit overal en voor iedereen, veilige wegen, water voor iedereen, menselijke zorg, betaalbare energie, post en telecommunicatie, ... De lijst is vrijwel eindeloos."

Critici zeggen dan dat het overheidsbeslag te hoog is en dat de openbare diensten de burger te veel kosten.

Guido Rasschaert: "Een goede openbare dienstverlening mag toch iets kosten? Als men stopt met het geld te laten vluchten, is

Guido Rasschaert - algemeen secretaris

dat perfect betaalbaar. Maar de regeringspartijen kiezen voor de gemakkelijke weg. Ze verkopen de openbare diensten liever aan private bedrijven, die de burgers vervolgens een flink aangedikte factuur aanrekenen. De rechtse regeringspartijen zeggen steeds dat de openbare sector de burger te veel kost, dat het onbetaalbaar is, dat er geen alternatief is. Dat is er wel! Laat ons eens werk maken van een rechtvaardige fiscaliteit in plaats van de onophoudelijke stroom nepbelastingen voor vermogens en kapitaal waarmee minister van Financiën Johan Van Overtveldt voortdurend op de propfen komt. De burger gelooft deze regering niet meer – en zeker niet als het op fiscaliteit en financiën aankomt. Dat blijkt ook uit de recente politieke peiling."

De ACOD zal dus haar verzet voortzetten in de komende weken en maanden?

Guido Rasschaert: "Je kan niet ontkennen dat steeds meer mensen het moeilijk hebben in onze samenleving. De verhalen van duizend en één klacht kunnen we niet ongestraft naast ons neer leggen. We hebben de historische plicht ons te verzetten en te blijven verzetten. Onze leden en militanten moeten niet wanhopen. Hun verzet helpt misschien niet vandaag, maar morgen en overmorgen wél. Uiteindelijk zal de geschiedenis ons gelijk geven. Historisch gezien is onze sociale strijd aanvankelijk altijd op weerstand gebotst, maar ik ken niemand die nu bijvoorbeeld zijn sociale zekerheid nog zou willen afgeven."

Interview met Jean Van Mechelen en Willy Vermorgen "De bijdrage, inzet, kennis en ervaring van gepensioneerd leden zijn broodnodig"

Jean Van Mechelen

Willy Vermorgen

Naast beroepssectoren en gewesten kent de ACOD ook doelgroepencommissies voor senioren, jongeren en gender. Ze richten zich specifiek op thema's die deze doelgroepen aanbelangen. In dit dubbelinterview lichten Jean Van Mechelen en Willy Vermorgen de belangrijke inbreng van de gepensioneerd leden toe.

Jean Van Mechelen (voormalig federaal secretaris van ACOD TBM en huidig voorzitter van de seniorencommissie) en Willy Vermorgen (voormalig voorzitter van ACOD Onderwijs, voorzitter van de seniorencommissie van ACOD Oost-Vlaanderen en lid van de seniorencommissie) benadrukken het belang van het engagement van gepensioneerd ACOD-leden.

Hoe kan je je als gepensioneerd blijven inzetten voor de ACOD?

Jean Van Mechelen: "Na je pensioen blijf je lid van de ACOD. Dat kan tegen een verminderde bijdrage en je ontvangt zelfs een syndicale premie van 10 euro. Nadien vraag je aan de gewestelijk secretaris van het ACOD-gewest waar je bent aangesloten om je in te schrijven in de gewestelijke seniorencommissie."

Willy Vermorgen: "Of je kan je aansluiten bij een seniorencommissie van je voormalige sector. Zo blijf je op de hoogte van de syndicale acties, de algemene syndicale politiek en de syndicale toestand van de sector. Zo krijg je als gepensioneerd een stem in je vakbond en je helpt mee het beleid van de ACOD bepalen. Je kan als gepensioneerd trouwens ook zetelen in het bestuur van je eigen sector of in een provinciaal bestuur."

Jean Van Mechelen: "Ik wil bij deze trouwens een warme oproep doen naar onze vrouwelijke gepensioneerden om zich te blijven engageren. In onze seniorencommissie hebben we een genderprobleem. Vrouwen zijn er ondervetegenwoordigd en we willen maar wat graag dat onevenwicht herstellen."

Waarom moeten gepensioneerd leden volgens jullie actief blijven in de ACOD?

Jean Van Mechelen: "We merken dat onze leden zich ook na hun loopbaan nog altijd betrokken voelen bij maatschappelijke thema's. Ze willen hun ei kwijt. Bij ons in de commissie kan dat. Via mijn mandaat in het VLIIG-bureau kunnen we ook wegen op de beslissingen die daar genomen worden. De inbreng van de

gewestelijke seniorencommissies is ook zeer belangrijk, iedereen is dan vertegenwoordigd: elke sector en elk gewest."

Willy Vermorgen: "Veel leden haken af bij hun pensioen, maar dat hoeft volgens mij geen eindpunt te zijn. Het is het begin van een nieuwe 'loopbaan'. Gepensioneerd leden kunnen nog veel betekenen voor de ACOD. Hun bijdrage, inzet, kennis en ervaring zijn broodnodig. Solidariteit kent geen leeftijd. Iedere gepensioneerd moet beseffen dat door zijn of haar inzet, hij of zij onze kinderen en kleinkinderen steunt in onze sociale strijd. Welk lid wil dat de welvaart en het welzijn waarvoor hij of zij een heel leven gestreden heeft, verliezen aan een regering die al vier jaar aan sociale afbraak doet?"

Jean Van Mechelen: "Daar ben ik het volledig mee eens. Samen staan we sterk. En bovendien, onze seniorencommissies zijn ook een goede manier om je netwerk en relaties te onderhouden."

Willy, je bent lid van de seniorencommissie van ACOD Oost-Vlaanderen. Welke activiteiten worden daar zoal georganiseerd?

Willy Vermorgen: "Naast onze maandelijkse vergaderingen organiseren we ook tal van activiteiten in het syndicaal-politieke, het recreatieve en het culturele domein. Het gaat dan om recepties, vieringen rond 1 en 8 mei, een seniorenfeest, infoavonden rond maatschappelijke thema's van allerlei aard en uitstappen. Iedere sector die activiteiten organiseert, zet deze open voor de leden van de andere sectoren. Alle activiteiten worden verzameld in een maandelijkse activiteitenkalender en een driemaandelijkse actiefolder. De commissie werkt ook samen met bevriende organisaties, zoals de mutualiteit Bond Moyson, het 8 meicomité en andere aanverwante organisaties. De activiteiten van de intersectorale commissie zijn open vergaderingen voor jongeren, leden met een actieve loopbaan

en senioren. De wisselwerking en uitwisselingen tussen jongeren, actieven en senioren, mannen en vrouwen, versterkt onze werking en vergroot de verstandhouding tussen al onze leden.”

Jean, op welke manier onderscheidt de seniorencommissie van de ACOD op intersectoraal niveau zich ten opzichte van de gewestelijke of sectorale commissies?

Jean Van Mechelen: “De seniorencommissie van de ACOD is samengesteld uit leden van elke sector en elk gewest. We bespreken er thema’s als pensioenen, sociale zekerheid, veiligheid, mobiliteit, wonen, belastingen, inkomen en dergelijke. De verslagen van deze besprekingen neem ik dan mee naar de seniorencommissie van het Vlaams ABVV, om ze daar aan te kaarten.

We organiseren we ook jaarlijks een studiedag. In het verleden waren de onderwerpen daarvan ‘Armoede bij senioren’

en ‘Onze sociale zekerheid in gevaar’. Dit zijn telkens interessante en succesvolle dagen, waar de leden ook nog eens samenkomen en in contact komen met oude collega’s.

Onze inbreng in de Vlaamse Ouderenraad is ook zeer belangrijk, want de katholieke zuil staat er sterk en het is belangrijk om een tegengewicht te vormen. Er zijn dossiers gepasseerd zoals de afschaffing van het gratis 65+ abonnement bij De Lijn. Indien de groene collega’s ons gesteund hadden, hadden we dit kunnen tegenhouden. Daar ben ik van overtuigd. Daarom neem ik elk thema dat op onze seniorencommissie besproken wordt mee naar de Ouderenraad.”

Binnenkort organiseren jullie voor de eerste keer een infoavond voor toekomstig gepensioneerden. Wat houdt deze avond precies in?

Jean Van Mechelen: “Het doel van deze infoavond is toekomstig gepensioneerden

laten kennismaken met de seniorenwerking van de ACOD. De eerste infoavond zal plaatsvinden in Gent en in de loop van volgend jaar volgen ook andere gewesten. Telkens zal een voor senioren relevant thema aan bod komen.”

In memoriam Mon Rooses

Eind september vernam de ACOD het overlijden van Raymond ‘Mon’ Rooses (6 juli 1929 - 26 september 2017), voormalig vicevoorzitter van de federale ACOD.

Mon Rooses verscheen voor het eerst op het syndicaal strijdtoneel tijdens de grote staking van 1960-1961. Hij was militant in de sector Onderwijs en zijn krachtadig optreden gaf hem de kans niet lang daarna door te stromen naar het mandaat van gewestelijk secretaris van ACOD Onderwijs in Antwerpen. Enkele jaren later schoof hij door naar het nationale niveau van de toen nog eengemaakte sector Onderwijs-Enseignement. In 1980 werd Mon nationaal secretaris van de ACOD-CGSP en nadien ook voorzitter op Vlaams niveau en vicevoorzitter op het federale niveau. Mon was een geducht tegenstander voor zijn politieke gesprekspartners tijdens onderhandelingen. In de periode 1980-1988, als lid van het algemeen secretariaat van

de ACOD-CGSP, was Mon niet weg te slaan uit het centrum van het sociaaleconomische debat en de dito conflicten.

Ook in de modernisering en reorganisatie van de ACOD speelde Mon een belangrijke rol. De ACOD houdt vast aan het principe dat tegen elke politieke macht een syndicale tegenmacht moet staan. Onze organisatie speelde daarom al vroeg in op de aankomende staatshervormingen. Mon begeleidde de structuurhervorming van de ACOD-CGSP naar twee Intergewestelijken, een Vlaamse en Waalse. Hij stond eveneens aan de wieg van de toenmalige Brusselse entiteit.

Wat betreft vernieuwing in de interne werking, was Mon ook een drijvende kracht. De vormingsdienst werd in de jaren ‘80 danig versterkt en uitgebouwd, er werden mediatrainingen voor secretarissen georganiseerd, een pers- en documentatiedienst werd opgericht, syndicale gebouwen werden vernieuwd, de eerste vormen

van informatisering werden ingevoerd, ... Mon hield ons steeds voor dat niets definitief verworven is. Nooit hebben werknemers belangrijke sociale vooruitgang gekregen, zij hebben er steeds hard voor moeten vechten. Symbolischer kan het niet, in deze tijden van syndicale actie tegen een hard besparingsbeleid.

Brusselse Intergewestelijke Recht van opstand

Toegewijde burgers (en meer in het algemeen: het volk), de vakbondsorganisaties en in het bijzonder de ACOD Brussel hebben de plicht om in opstand te komen tegen de sociale staatsgreep waarmee zowel ons land als andere landen worden geconfronteerd.

De regeringen, waarvan sommigen op democratische wijze verkozen zijn, leggen een ongunstig beleid op aan de meerderheid van de bevolking en doen zo afbreuk aan het algemeen belang. Dat wil zeggen dat niet enkel het welzijn en het geluk van de mensen wordt ondermijnd, maar ook het evenwicht binnen de maatschappij en het overleven van ons ecosysteem.

In dat licht is het principe van het 'recht van opstand' rechtvaardig. Dit is verankerd in de oorsprong van het syndicalisme en vormt de basis van onze meer militante acties. De sociale vooruitgang is er niet gekomen dankzij de goede wil van de dominerende klasse. Of ze zichzelf in het verleden de adel of bourgeoisie noemden, of zichzelf in het heden actoren van het financieel kapitalisme of neoliberale leiders noemen.

Het concept van de klassenstrijd is vandaag nog steeds aanwezig, wat de politici en media die zich beroepen op het begrip 'moderniteit' ook mogen beweren. Uiteindelijk is de grootste uitdaging van de politiek altijd dezelfde: die van de verdeling van de rijkdommen en de sociale gezagsverhouding. De keuze van een egoïstische en irrationele verrijking tegenover het delen en de solidariteit.

Rendementsdenken

Wat stellen we vandaag vast? Al drie decennia voeren de westerse landen een beleid dat bestaat uit het verlagen van de sociale bescherming en het verlichten van de druk op de markten. Zo willen de wereldhandel bevorderen en uiteindelijk het rendement van de onverzadigbare financiële groepen stimuleren. Europa bevindt zich onder het juk van het besparingsbeleid dat de lidstaten wordt opgelegd om onhoudbare inspanningen te leveren om de begroting te verlagen. Dit leidt tot het ontmantelen van de openbare diensten, die nochtans een eerste middel zijn om de rijkdom te herverdelen. Zo willen ze een einde maken aan de overheid die zogenaamd 'boven haar stand leeft'.

In werkelijkheid duwt een dergelijk economisch beleid ons in een neerwaartse spiraal, waarbij de achteruitgang op sociaal vlak eerst de bevolking en nadien ook de staat verder verarmt. Toch blijft de politiek hiervoor kiezen, zogezegd omdat "we geen keuze hebben". Er zou "geen alternatief" bestaan en "de markten moeten gesteund worden."

Populisme

Ondertussen blijven de populistische uitspraken ten aanzien van vakbonden die tegen zo'n beleid protesteren niet uit. De liberale vicepremier stelt dat "de vakbonden totaal los staan van de werkelijkheid", aangevuld door de staatssecretaris van Asiel en Migratie, die de provocerende verklaringen en ongunstige beslissingen

tegenover migranten opstapelt met als enig doel zijn extreem-rechts electoraat te paaien en door een Waalse minister die de werkzoekenden durft te vergelijken met rentenieren.

In zo'n context moeten de vakbonden meer dan ooit hun rol te vervullen door middel van sociale dialoog en overleg. Ook acties zijn daarbij onmisbaar. We hebben net onze reactiedag achter de rug, waarop we protesteerden tegen een rampzalig beleid betreffende gezondheidszorg, onderwijs, pensioenen en werkloosheid. Vakbonden hebben de plicht in opstand te komen tegen het sociale geweld van de politieke klasse, geweld dat gretig overgenomen wordt door heel wat media. Het is daarom onze taak het volk kritisch te informeren, te sensibiliseren en te activeren. Alleen zo kunnen we komen tot een vernieuwing en een versterking van ons sociaal weefsel.

Rudy Janssens

algemeen secretaris van de ACOD Brussel

www.cgspacod.brussels

KEEP
CALM
and
RESIST

Reactiedag ACOD Spoor kiest voor een hoofdspoor, geen doodlopend spoor

Op 28 augustus besliste het Federaal Uitvoerend Bureau van de ACOD om een reactiedag te organiseren op 10 oktober bij de start van het nieuwe politieke jaar. Het Nationaal Uitvoerend Bureau van de sector Spoor besliste aansluitend om op 10 oktober 24 uur te staken, net als andere sectoren binnen onze centrale. Er werden vier thema's naar voren geschoven: privatisering, het statuut, de pensioenen en de minimale dienst.

Het mag weinig verbazen dat we onmiddellijk de wind van voren kregen van de regering en haar werkgeversbonden. We werden zelfs zonder enige gêne afgeschilderd als gijzelnemers, met andere woorden, als misdadigers.

Dat misnoegde reizigers 'gijzeling' in de mond nemen, is door de emotie van het moment best begrijpelijk. Dat gezagdragers – volksvertegenwoordigers, ministers, vicepremiers en de premier zelf – dergelijke bewoordingen gebruiken, is ongehoord en beschamend. Het stakingsrecht is internationaal erkend en onderworpen aan een aantal regels binnen de spoorwegen die wij respecteren. Stakers offeren loon op. Hen beledigen als gijzelnemers of luiaards is onaanvaardbaar.

Vakbonden hebben hun plaats

Het parlementair debat wordt steeds bezegeld met een stemming meerderheid tegen oppositie. De vakbonden moeten dus zo snel mogelijk buitenspel gezet worden. De vakbonden criminaliseren is dan ook een middel, zeker in een populistische golfbeweging zoals we die vandaag kennen. Het is blijkbaar ook 'bon ton' om alles wat te maken heeft met de overheid, te omschrijven als oubollig en weinig vooruit-

strevend. Waarom zouden wij onze sociale verwezenlijkingen überhaupt moeten opgeven? Welke multinational gaat akkoord met het afstaan van fiscale voordelen? Trouwens, bij de Belgische spoorwegen verdienen vrouwen en mannen gelijk loon voor dezelfde arbeid dankzij onze syndicale strijd. In de private sector is er nog steeds een genderkloof. En dan zijn wij oubollig?

Intimidatiepoging van Infrabel en NMBS

Dat was nog niet eens alles. Op donderdag 28 september werd onze nationale voorzitter, Michel Abdissi, door Infrabel en NMBS gedagvaard voor de rechtbank van eerste aanleg in Brussel op maandag 2 oktober. Er werd een procedure ingezet om preventieve maatregelen op te leggen tegen mogelijke acties van wie dan ook door Michel hoogstpersoonlijk verantwoordelijk te stellen. De rechter heeft dit resoluut afgewezen.

Andermaal werden eenzijdige verzoekschriften ingediend om onze acties onder druk te zetten. Het is dan ook duidelijk dat met alle mogelijke middelen de staking gebroken moest worden. Een persoonlijk schrijven van de CEO van Infrabel moest elke werknemer die er maar aan dacht deel te nemen aan onze actie, het gevoel geven niet bij de familie te behoren ...

Steun van andere vakbonden

Hoewel de andere spoorbonden het te vroeg achtten om al actie te voeren, kregen

we steeds meer steun van onze leden en van het personeel 'tout court'. We kregen bovendien spontane sympathiebetuigingen van militanten van de andere spoorbonden. Dezelfde militanten waren niet te spreken over de passieve houding van hun spoorbonden. Onze informatiecampagne heeft dus duidelijk aangeslagen. Ik wil dan ook iedereen die hieraan heeft meegewerkt van harte bedanken. De overtuigde inzet van onze militanten is alweer van onschatbare waarde gebleken. Respect hiervoor!

De strijd is nog niet voorbij

We gaan een uitgebreide analyse maken van de opvolging van de actie, want wees gerust, de strijd is nog niet gestreden. De aanvallen op onze sociale verworvenheden blijven doorgaan. Daarom is het belangrijk ons verzet voort te zetten.

Onze acties worden door een opgezette communicatiecampagne van onze politieke en patronale tegenstanders continu in vraag gesteld. Dit is niet nieuw, maar de manier waarop en de energie die men erin steekt, is nooit eerder gezien. Bijzonder jammer is dat ook bepaalde vakbonden zich hieraan hebben bezondigd door onze organisatie aan te vallen op de werkvloer. De afbraak van publieke diensten ten gunste van privatiseringen is deze regering menens én ze weet dat de laatste weerstand de vakbonden zullen zijn.

Ludo Sempels

Reactiedag

Waarom we actievoerden op 10 oktober (en blijven verder strijden!)

Onze openbare diensten staan onder druk van de extreem-liberale regering-Michel-De Wever: het afbouwen van onze verworven pensioenrechten, het uithollen van het statuut dat zekerheid biedt in moeilijke tijden en neutraliteit garandeert, de drang naar privatisering van de spoorwegen en andere openbare diensten, en de roep om een minimale dienstverlening.

Afbouwen van onze verworven pensioenrechten

De regering streeft naar het afschaffen van de preferentiële tantièmes 1/48e (rijdende) en 1/55e (sedentaire) en het toepassen van 1/60e voor iedereen. Concreet betekent dit: langer werken voor minder pensioen! Daarnaast is de regering een koele minnaar van zware beroepen. Het huidige telraam van de regering bepaalt dat 40 jaar uitoefenen van een zwaar beroep maximaal 2 jaar in vermindering kan brengen, dus je pensioenleeftijd wordt op 65 jaar gebracht in plaats van 67 jaar. Verder werkt men aan het afschaffen van je pensioenrechten in geval van fysieke ongeschiktheid en een pensioenpuntensysteem. Dit systeem zorgt voor een enorme onzekerheid en voor een gegarandeerde sociale achteruitgang. Het systeem wordt immers

sterk beïnvloed door de economische toestand van het land op het moment dat men met pensioen gaat. Dus geen garantie op een rechtvaardig en volwaardig pensioen. Je zou maar met pensioen moeten gaan wanneer de economie zich tracht te herstellen van een bankencrisis ...

Uitholling van het statuut

Met het uithollen en afschaffen van ons statuut, zullen er enkel contractuelen aangeworven worden en interimairs ingezet worden. Het statuut garandeert neutraliteit, werkzekerheid in moeilijke tijden, een sociale kapstok maximaal ten gunste van de werknemers, een goed onderhandelde hospitalisatieverzekering en verkeersvoordelen voor actieven én gepensioneerden, een eigen ziekenkas, doorgroeimogelijkheden, interne mobiliteit, ... Een Nobelprijswinnaar literatuur aanvaardt toch ook niet dat zijn meesterwerk herschreven wordt door cultuurbarbaren?

De drang naar privatisering van de spoorwegen

De drang naar privatisering als besparingsmaatregel is reeds enige tijd ingezet: het uitbesteden van spoorwerken, de schoonmaak en andere diensten aan de privé, het stelselmatig inschakelen van consultants die handenvol geld kosten. Ook het onderhoud van het materieel gaat die richting uit en wordt reeds toegepast in bepaalde opdrachten. Leden van het kernkabinet laten hun privatiseringswens vrij en vrunk horen in de media. De premier moet dan niet afkomen met 'proefballonnetjes' en de indruk geven 'dat het maar om te lachen' was. Privatisering van de spoorwegen is het einde van het spoorwegstatuut en een ramp voor onze reizigers. We willen een operationele eenheid bin-

nen de spoorwegen, geen waterhoofd. Een betere besparingsmaatregel is er niet. Privatisering kost bovendien nog meer geld aan de samenleving (zie het Verenigd Koninkrijk).

De roep om een minimale dienstverlening

Maximale dienstverlening gaat gepaard met een maximaal sociaal overleg. Investeren in sociaal overleg is investeren in een maximale dienstverlening. Deze extreem-liberale regering wil het sociaal overleg afbreken. Haar besparingspolitiek leidt nu reeds tot een minimale dienst. We krijgen dus een minimale dienst van een minimale dienst. De onuitvoerbaarheid van een minimale dienst bij de spoorwegen is voor elke spoorwegman en -vrouw klaar en duidelijk. De operationele

en sociale veiligheid zullen niet gegarandeerd zijn.

Tevens kan de verplichting tot het vooraf bekendmaken van stakingsbereidheid leiden tot onnodige spanningen op de werkvloer. Het is onaanvaardbaar dat dit slechts voor een bepaald deel van het personeel verplicht wordt. Het gelijkheidsbeginsel binnen het personeel van de Belgische spoorwegen wordt hierdoor ondermijnd.

Het nationaal secretariaat van ACOD Spoor

Nationale werkgroep treinbesturing

Wat staat er op ons verlanglijstje?

Net als andere filières, dient ook treinbesturing gehervwaarderd te worden. Deze personeelsgroep trekt meer en meer de aandacht van private spoorwegondernemingen. Er worden ook meer bekwaamheden geëist. Wij hebben alvast een eisenbundel paraat.

Op 20 september werd er op een nationale werkgroep een eisenbundel samengesteld met de volgende speerpunten:

- **Kledingfonds:** een nieuwe raamovereenkomst om een parka te leveren dient opgemaakt te worden tegen dezelfde voorwaarden als de vorige (persoonlijke tegemoetkoming van 50 procent).
- **Reglementering:** er moet jaarlijks en tijdig een recente papieren versie van het HLT-boekje beschikbaar zijn om de opeenvolging van vele verschillende wijzigingen beheersbaar te houden.
- **Permanente vorming:** het oprfrissen van de bestaande regelgeving moet primair zijn. Nu wordt de permanente vorming exclusief gebruikt voor nieuwe regelgevingen en bekwaamheden.
- **Loonopwaardering** (ook voor andere filières): een eenvoudiger premiesysteem waaraan iedereen iets heeft, een volwaardige monitorpremie, een moderne zaterdagpremie of een alternatief voor weekendwerk. De schaal 585 na 12 jaar in de graad, in plaats van na 18 jaar dienst. Compensatie voor gebruik van de eigen wagen (mobiliteitsbudget) en een correcte loonsverhoging concurrentieel met die van private spoorwegondernemingen.
- **Opzegduur** (bericht 46HHR2016): treinbestuurders die hun loopbaan wensen te beëindigen of te heroriënteren, moeten die kans krijgen, zoals afgesproken op de paritaire subcommissie. De aanvragen moeten elk apart geanalyseerd worden. De huidige houding van de NMBS getuigt van discriminatie en creëert een malaise op de werkvloer. Het beroep herwaarderen is een betere strategie om het personeel te behouden.
- **Welzijn op het werk:** de accommodatie in verschillende depots is verouderd, niet comfortabel en slecht onderhouden. De ruimtes dienen te beant-

woorden aan moderne voorzieningen: (warme) drankautomaat, waterfontein, comfortabele zitmeubels, ... De prestaties dienen gehumaniseerd te worden op het vlak van de rijtijden en er moet gestreefd worden naar een evenwicht in de verschillende reeksen.

- **Pensioenen:** het is belangrijk dat het huidige pensioensysteem (55 jaar/30 jaar rijdende dienst) blijft zoals het is.
- **Bestuurder rangeringen:** ingevolge de nieuwe verplichting inzake schoolniveau (getuigschrift hoger secundair onderwijs) om bestuurder rangeringen te worden, dienen de baremaschalen van deze graad te worden gewijzigd.
- **Ten slotte:** nieuwe voorstellen van de NMBS met betrekking tot treinbesturing zullen voorgelegd worden aan de werkgroepen van treinbesturing alvorens een standpunt te bepalen.

Jozef Cnudde, Gunther Blauwens

I-TMS

Welke arbeidsvoorwaarden voor personeel seinhuizen?

Op 25 september boog een werkgroep met de directie I-TMS en de areamangers zich over de arbeidsvoorwaarden van het personeel van de seinhuizen. Welke punten werden er besproken?

• De nieuwe release van het programma

TMS: zoals beloofd tijdens een vorige vergadering, zal er in november 2017 een nieuwe release van het programma TMS (Traffic Management Services) uitkomen. De nieuwe release bevat nieuwe systeemaanpassingen die werden ontwikkeld met de vertegenwoordigers van het terrein en zou de problemen moeten wegwerken om de systeemaanpassingen te doen.

• **De aanwervingen:** er werd een Jobday georganiseerd in Brussel, 47 personeelsleden werden aangeworven. Voor 2018 worden vier vormingssessies gepland.

• **Verkeersleider niveau 3:** de aanstellingen van de operatoren en seingevers die geslaagd zijn voor het examen van verkeersleider niveau 3 zal aflopen op 1 november 2017 (oorspronkelijk was dit gepland op 1 januari 2019). Het aantal niet-geslaagden voor opleiding is heel beperkt. Op vraag van ACOD Spoor zal er een nieuwe overgangsproef georganiseerd worden in februari 2018. Voorbereidingen voor dit examen worden lokaal georganiseerd. We moedigen alle operatoren en seingevers aan om aan dit examen deel te nemen. Het gaat om een bevordering van rang 7/6 naar rang 5. Deelnemen is de boodschap! De directie heeft (her)bevestigd dat de operatoren en seingevers die de graad van Verkeersleider niv 3 niet bereiken "niet zullen worden verplicht om van werkzetel te veranderen", maar het aantal plaatsen voor traffic assistent is beperkt (zes per seinhuis na overleg).

• Overleg implementatie nieuwe rollen:

we hebben een resem discussiepunten overlopen met de managers van de verschillende area's. Een bijzonder belangrijk punt voor ons is de implementatie van de nieuwe rollen. Het aantal Verkeersleiders niv. 2 en niv. 3 zal de komende maanden worden gedefinieerd in de verschillende seinhuizen. We zullen dit van dichtbij opvolgen om de toepassing van de arbeidsvoorwaarden te garanderen.

Een paritaire werkgroep onder voogdij van HR-Rail zal bijeenkomen om de uitvoerbaarheid van de prestaties te bespreken. De volgende vergadering zal plaatsvinden in december.

Jozef Cnudde

Diëtisten: uitbreiding van de terugbetalingsmodaliteiten

De dieetleer is niet meer weg te denken uit onze huidige samenleving. Voedingsgewoontes en de gevaren van overgewicht zijn dagelijkse begrippen geworden. Daarom heeft het subcomité van de sociale werken beslist om vanaf 1 oktober 2017 een groter aantal raadplegingen, met name zes raadplegingen per kalenderjaar, ten laste te nemen voor alle rechthebbenden en het terugbetalingsbedrag te verhogen naar 20 euro per raadpleging op voorwaarde dat:

- De diëtist(e) beschikt over een erkend RIZIV-nummer.
- Het gaat om ambulante sessies (geen hospitalisatie).
- In de verplichte verzekering is geen tegemoetkoming meer (via zorgtraject of diabetespas).
- Er is een getuigschrift voor verstrekte hulp of een document afgeleverd door de prestatieverlener waarop de datum van de prestatie, het betaalde bedrag en de identificatiegegevens van diëtist(e) vermeld staan.

Concreet betekent dit dat er in 2017 maximaal twee extra raadplegingen mogelijk zijn tegen het terugbetalingstarief van 20 euro per zitting. ACOD Spoor schaart zich volledig achter de idee van een gezonde levensvisie en steunt daarom de genomen maat-

regel ten volle. De terugbetalingen zullen geschieden onder de code 089.

Lugil Verschaete

Interview met Egmont Ruelens, auteur van 'Dokter aan het stuur' "Een burn-out loert al vlug om de hoek"

Als huisarts kreeg Egmont Ruelens regelmatig buschauffeurs met gezondheidsproblemen over de vloer. Dat maakte hem nieuwsgierig naar de oorzaken en daarom ging hij zelf een jaar als buschauffeur aan de slag. Hij solliciteerde incognito bij De Lijn en werd aangenomen. Over zijn ervaring schreef hij het boek 'Dokter aan het stuur'. Vanaf nu zal je nooit meer met dezelfde ogen kijken naar een buschauffeur.

Een huisarts die met de bus gaat rijden, dat is geen alledaags verhaal. Waarom heb je dat gedaan?

Egmont: "Dat is altijd de eerste vraag die mensen me stellen. (lacht) We moeten even terug in de tijd. In 2011 begon ik mijn opleiding tot huisarts. Ik was verbaasd over het aantal patiënten dat klachten had door het werk. Rugproblemen, peesontstekingen, maar ook veel stressklachten, burn-out en depressie. Het was een groot contrast met mijn eigen comfortabele job als huisarts. Om de hoek van de praktijk in Hoboken, waar ik toen werkte, ligt het tramdepot van De Lijn. Er kwamen dus ook een aantal trambestuurders en buschauffeurs bij ons aankloppen. Daar hoorde ik hetzelfde verhaal. Stress, burn-out, rugklachten. Ik vond het heel frustrerend, want ik besepte dat ik hen niet écht kon helpen. Een pijnstillertje, een week of langer ziekteverlof, en dan moesten ze terug hun bus of tram op."

Daarom ben je toen een onderzoek begonnen?

Egmont: "Zo is het. Ik wilde weten wat de oorzaak was van die klachten. Ik deed een aantal interviews met chauffeurs en klopte aan bij de arbeidsgeneesheer en de vakbonden. Zij zagen een wetenschappelijk onderzoek wel zitten. Ik had een onderwerp voor mijn masterthesis gevonden: 'Hoe kan ik als huisarts arbeidsrisico's benaderen?' We stelden een enquête op en verspreidden die onder de chauffeurs."

Hoe reageerde De Lijn op het onderzoek?

Egmont: "De directie van De Lijn was niet echt ... (aarzelt even) vrolijk over het onderzoek. Ze waren zich bewust van de problemen, maar er werd weinig aan gedaan."

Wat heeft je dan gedreven om te solliciteren voor de job van buschauffeur?

Egmont: "Ik begreep al snel dat een wetenschappelijk rapport niet genoeg zou zijn om de situatie te veranderen. De krachtsverhoudingen op de werkvloer, de rol van de vakbonden en de arbeidsgeneesheer, de verhouding met het management zijn allemaal factoren die een invloed hebben op de werkomstandigheden. Daar heb je als onderzoeker geen vat op. Het waren bovendien de chauffeurs zelf die me op het idee brachten. 'Dokter,

waarom ga je niet zelfs eens achter het stuur zitten? Alleen zo kan je écht weten wat het is."

Hoe was de ervaring om gedurende één jaar met de bus te rijden?

Egmont: "Ik ben dat jaar erg moe geweest. De steeds wisselende werkuren hebben een grote impact op de gezondheid van de chauffeurs. Heel velen onder hen hebben slaapproblemen. En wie niet goed slaapt, recupereert minder goed van lichamelijke klachten. Je krijgt als chauffeur weinig ondersteuning van bovenaf, van het management. Bovendien hebben de chauffeurs geen enkele inspraak over het werk dat ze doen. Dat alles samen zorgt ervoor dat een burn-out al snel om de hoek loert."

Over je ervaring heb je een boek geschreven. Wat wil je met dit boek bereiken?

Egmont: "Eenmaal ik aan de slag was als chauffeur, begreep ik al snel dat ik over deze ervaring een boek kon schrijven. Ik hoopte dat een goed verhaal meer kon losmaken dan een wetenschappelijk onderzoek. Het is mijn bedoeling om het debat over

tram bus metro

gezondheid op de werkvloer aan te zwengelen. Niet alleen bij het openbaar vervoer, maar ook in de zorgsector, het onderwijs en heel wat andere sectoren stijgt de werkdruk, met ziekte tot gevolg. Mijn boek is geen politiek pamflet of een wetenschappelijke verhandeling. Het is een verhaal over het dagelijks werk, de vreugde en het lijden van een buschauffeur. Het zit vol anekdotes en grappige situaties. De rode draad zijn wel de werkomstandigheden van de chauffeurs en hoe die een onmiskenbare impact op hun gezondheid hebben.”

Was het moeilijk om je ervaringen uiteindelijk in een boekvorm samen te vatten?

Egmont: “Ja, toch wel. Ik heb dagboeken bijgehouden van iedere dag op de bus. Die ging ik dan herlezen. Ik begon te schrijven, te schrappen en te herschrijven. Tot de structuur van een boek zich begon af te tekenen. Dat proces heeft toch twee jaar geduurd. Gelukkig kon ik rekenen op de steun van mijn uitgever. Zij zagen mijn boek onmiddellijk zitten. Ik ben blij dat het nu in de winkel ligt en ook op de boekenbeurs te vinden zal zijn. Daar wordt het trouwens officieel gelanceerd.”

• Het boek ‘Dokter aan het stuur – Undercover als buschauffeur’ van Egmont Ruelens is uitgegeven door Lannoo, telt 240 blz. en kost 19,99 euro. ISBN 97894 014 46082.

Oproep tot kandidaturen

Bestendig afgevaardigde ACOD TBM Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Met het oog op de verkiezing van een bestendig afgevaardigde als vertegenwoordiger van de bedienden voor ACOD TBM Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wordt overgegaan tot een oproep voor kandidaten. Om aan de voorwaarden te beantwoorden, moeten de kandidaten voldoen aan de huidige statutaire vereisten voorzien in het Huishoudelijk Reglement van de sector. Je kan je kandidatuur schriftelijk indienen voor 20 november 2017 bij Dario Coppens, Regiosecretaris van ACOD TBM Brussel, Congressstraat 17-19 in 1000 Brussel. Een ontvangstbewijs wordt per kerende post verzonden.

CONTACT

Rita Coeck | 02 508 58 84 | tbm@acod.be

Reactiedag

"Wij staken op 10 oktober 2017? Vergeet het!"

De titel van dit artikel was de ongezouten mening van twee postbodes, van wie één aangesloten bij ACOD Post, als antwoord op een vraag van een Radio 1-reporter. Wat kunnen we hieruit leren?

De twee postbodes voegden eraan toe dat ACOD Post er zelfs niet in slaagde om de twee andere vakbonden te overtuigen om mee te staken. "Hoe zouden ze dan willen dat wij mee staken? Trouwens, wij moeten de dagen daarna toch al het werk dat is blijven liggen, opkuisen."

Met de bovenstaande uitspraken zegt ons lid twee zaken. Zij steekt haar vinger in de spreekwoordelijke wonde waarmee alle postbodes te maken krijgen in geval van een staking: het management verplicht de stakers om de dag erna al het werk dat blijven staan is, sowieso onmiddellijk uit te reiken. En zij laat horen dat de ernst van de situatie onvoldoende aan haar uitgelegd werd.

Ondertussen in de etalage ...

ACOD Post nam op 10 oktober 2017 deel aan de nationale actie van het ACOD 'Make Openbare Diensten Great Again'. ACOD Post eist dat er bij bpost 'werkbaar werk' is en er voldoende middelen en personeel beschikbaar zijn om aan iedere burger een kwalitatieve dienstverlening te kunnen bieden.

Met onze huidige regering loert de privatisering van bpost om de hoek, met als gevolg de afbraak van de dienstverlening en van het statuut van het postpersoneel, enkel met de bedoeling meer winst voor de aandeelhouders te genereren.

Het is duidelijk dat ons pamflet dat de redenen van deze actie nog extra verduidelijkt aan het postpersoneel, niet tot bij het betrokken lid geraakt is of onvoldoende duidelijk was. Ook de artikels in Tribune hebben blijkbaar onvoldoende effect gehad. Daar moeten we nog aan werken. Wij moeten ook vaststellen dat veel personeelsleden niet beseffen dat deze regering bpost in de etalage zet. Onbegrijpelijk, want bpost en Proximus brengen de regering jaarlijks samen 400 miljoen euro aan dividenden op. Bijna zoveel als de effectentaks waarover al zo lang zoveel propaganda gemaakt wordt.

De regering aast natuurlijk op een miljardenopbrengst bij een

verkoop van bpost om zo haar schuldenlast te verkleinen. Dat de burgers en al het personeel van bpost daar het slachtoffer van zullen zijn, is voor de ministers blijkbaar geen zorg.

Succesvolle staking

Voorafgaand aan de staking heeft ACOD Post al haar militanten aangeraden om te werken volgens hun 'Bijzonder Bevel' (dienstvoorschriften). Niets meer, niets minder. Er zijn voldoende militanten die principieel zo werken. Zij hebben gelijk. Alleen op die manier kunnen ze aantonen dat diensten te zwaar zijn. De managers die de postbodes het mes op de keel zetten om toch alles op dag één na de staking te verwerken, proberen simpelweg om het stakingsrecht te breken. Dat was trouwens nog een reden waarom we gestaakt hebben.

Wat zijn de cijfers van 10 oktober 2017? Samengevat waren er gemiddeld, in de sorteercentra 55 procent en bij de distributie 30 procent (met als extremen 0 en 80 procent) stakers. Bij MRS waren er diverse kantoren en loketten gesloten. Het Call Centrum van Sint-Niklaas was integraal in staking.

Conclusie: ondanks dat de andere vakbonden niet meegedaan hebben, was de staking van ACOD Post een succes. Niet Red Bull, maar wel deze resultaten geven ons vleugels om nog harder te onderhandelen, zodat bpost weer een goede werkgever zal worden.

Jean-Pierre Nyns

Einde vast statuut bij de overheid Bij bpost weten we ondertussen wat dat betekent

De bekendmaking van het Zomerakkoord en meer specifiek de maatregel om het openbaar ambt te hervormen, zette een bezorgd lid van ACOD Post aan om in zijn pen te kruipen. De regering wil immers van de contractuele tewerkstelling de norm maken bij de overheid en dat deed een belletje rinkelen. Hij verwoordde het als volgt.

Toen de regering op Tomorrowland haar beslissing vierde om in heel de overheidssector geen nieuwe ambtenaren meer te benoemen (alleen nog leidinggevenden), nam ik een 'trip down memory lane'... naar de zomer van 2002, toen ik werd benoemd als ambtenaar bij De Post. Ik behoor tot de laatste lichting van vastbenoemde postbezorgers. Sindsdien werven ze geen 'statutairen' meer aan. In de 15 volgende jaren heb ik De Post zien transformeren van een sociaal overheidsbedrijf tot een ultraliberale beurspeler. Terugblikkend op die woelige jaren, kan ik mijn collega's bij de andere openbare diensten alleen maar op het hart drukken: ga resoluut voor je statuut.

Kantelpunt rond de eeuwwisseling

Het einde van vastbenoemde postbezorgers paste in een bewuste strategie. De Europese postmarkt moest vrijgemaakt worden en de nationale postbedrijven concurrentieel en rendabel. Toen-

malig premier Verhofstadt stelde een nieuwe topmanager aan, Frans Rombouts. Voor een jaarsalaris van 750.000 euro moest hij de klus klaren.

Eén van de eerste beleidsverklaringen van Rombouts was het plan om 400 postkantoren te sluiten. Hij koos voor de frontale aanval en schuwde de controversen niet. "Ik ben zelf nog nooit in een postkantoor geweest omdat ik hoegenaamd niet weet wat ik daar te zoeken heb", liet de postbaas zich ontvallen op een praatavond in De Bourla in Antwerpen. Ook maakte hij zich vrolijk over de sociale functie van de postbode.

Dit alles zorgde voor grote woede onder de collega's. Het sociale en toegankelijke aspect van een 'factuur', was dat niet voor velen onder ons een belangrijke motivatie om dit beroep te kiezen? Er volgden verschillende stakingen en 'beenhouwer' Rombouts moest plaatsruimen voor 'keurslager' Johnny Thijs. De aanpak veranderde. Thijs speelde de rol van strenge maar rechtvaardige huisvader en probeerde het personeel in bad te trekken. In plaats van de hakbijl hanteerde hij het scalpel om De Post te fileren. Tussen 2002 en 2013 werd in hoog tempo de ene herstructurering na de andere doorgevoerd.

In feite wordt sindsdien alles in het werk gezet om bpost volledig te privatiseren. Onze postbakken veranderden van rood naar blauw. Gebruikers werden plots klanten genoemd en dienstverlening werd een koopwaar.

Een breed gamma aan statuten

Werken bij De Post verschilt sindsdien als dag en nacht. Na de afschaffing van het vast statuut zagen we alles pijlsnel veranderen. Twintigduizend jobs gingen verloren (dat zijn meer jobs dan bij de sluiting van Renault, Opel en Ford samen) en de helft van alle postkantoren werd gesloten. Door de geo-routes voor postbodes en automatisering voor postsorteerders wordt het werk constant omgegooid en vooral veel zwaarder. Zestig procent van de nieuwkomers verlaat het bedrijf weer binnen het jaar.

Vandaag werken we al lang niet meer volgens één statuut. bpost heeft ons opgesplitst in vier soorten postbezorgers: statutairen, contractuelen met barema-verhoging, hulppostbode/DA-contracten en de interim-krachten. Een voltijdse hulppostbode krijgt een bruto maandloon van 1795 euro en een verhoging van 17,96 euro na twee jaar anciënniteit. Er bestaat geen automatische loonsverhoging zoals bij hun collega's. Eventuele loonsverhogingen hangen af van de goodwill bij cao-onderhandelingen. Ook wordt er meer en meer gebruik gemaakt van interimairs. In de sorteercentra worden zij soms maandenlang aan het lijntje gehouden als superflexibele werkkrachten. Vaak ook met dagcontracten. Op sommige dagen vertegenwoordigen zij 30 procent van het personeelsbestand, hetgeen niets meer te maken heeft met de opvang van noodsituaties. Interimairs zijn gewoon een nieuwe vaste ondercategorie. Pas na de Pano-uitzending op televisie in 2017 over het misbruik van interim-contracten bij DHL kwam er ook bij bpost een beleidsverandering en kregen meer interimairs een contract als hulppostbode.

Tot op de tweede berekend

bpost maakt alles onderhevig aan de macht van het getal. Elke beweging van de postbode wordt gechronometreerd om de efficiëntie te verhogen. Hierbij vergeet men dat de postbode die bewegingen heel de dag moet presteren. Alleen de superfitsten krijgen hun ronde binnen de normale arbeidstijd gedaan. Postbodes zien binnenkort hun uitreikingskantoren verdwijnen. De postzakken zullen ergens op straat of in een winkel worden afgezet. Onderweg zullen de postbodes zelf een plaats, een café, moeten vinden waar ze kunnen eten of naar het toilet kunnen

gaan. Elk collegiaal contact wordt onmogelijk. Contact met een vakbondsafgevaardigde wordt zo ook sterk bemoeilijkt. In de sorteercentra wordt alles tot op de seconde uitgerekend in 'aantal producten per persoon per uur'. Die aantallen moeten week na week verbeteren. Personeelsleden en sorteercentra worden voortdurend met elkaar vergeleken en concurrentieel tegen elkaar uitgespeeld. Alles wordt gemonitord door het private adviesbureau McKinsey om het onderste uit de kan te halen voor de aandeelhouders.

Ook bij de chauffeurs en het onderhoudspersoneel zien we de liberalisering toenemen. De chauffeurs krijgen concurrentie van private onderaannemers. Bij cleaning zien we dat postpersoneel plaats moet ruimen voor goedkopere krachten van een multinational die veel sneller en minder grondig hun werk moeten doen.

Verdeel-en-heerstechnieken vinden hun weg naar alle openbare diensten

Ondertussen weten we wat de bedoeling was van de afschaffing van het statuut. De bescherming van de werkzekerheid afbouwen, personeelsleden contractueel verdelen en de macht van de vakbonden breken om alles uit te verkopen aan de privé.

Ik ben heel bezorgd over de beslissing van de regering om in de overheidssector geen nieuwe mensen meer te benoemen. Ze rollen het voorbeeld van De Post uit over heel het land en we weten tot wat dat kan leiden: slechtere werkomstandigheden voor het personeel, slechtere dienstverlening voor de bevolking. De winsten zijn voor de aandeelhouders.

Maar de macht van het getal kan ook in het voordeel van het personeel werken. Als alle werknemers in de overheidssector eensgezind de rangen sluiten en niet langer deze neerwaartse spiraal aanvaarden, kunnen we met onze vakbonden dit beleid een halt toeroepen.

• Dit stuk werd geschreven door een bezorgde postbezorger die anoniem wenst te blijven.

Jean-Pierre Nyns

De macht van het getal Een sterke vakbond kan het verschil maken

Dankzij ACOD Post zijn er:

- Geen deeltijdse wijkpostbodes maar voltijdse jobs met een volwaardig contract.
- Bij elke cao significante koopkrachtverhoging (verhoging maaltijdcheques, ARAB-vergoeding en eindejaarstoelage, niet-recurrente bonus, indexering DA-barema, ...).
- Betere werkomstandigheden en aangepast materiaal.

ACOD Post blijft strijden tegen iedere vorm van outsourcing, zoals cleaning, ICT en andere diensten. ACOD Post zegt NEEN tegen

de privatisering van bpost. De strijd van ACOD Post zal nooit ophouden. Het is onze prioriteit om een correct evenwicht te onderhandelen tussen werkbaar en veilig werk én dat tegen een correcte verloning. Dat is, gelet op de agressieve pakjesmarkt, een grote uitdaging. Een vakbond geeft het personeel een stem en zoals ons bezorgd lid in zijn opiniestuk terecht stelt, de macht van het getal geeft ons een sterkere onderhandelingspositie. Samen sterk!

bpost op het overnamepad

Gematigd enthousiast over nieuwe kansen

Op maandag 9 oktober 2017 heeft Koen Van Gerven, CEO van bpost, de overname van het Amerikaanse bedrijf Radial aangekondigd. Moeten we hierop enthousiast reageren?

Radial heeft een ruim dienstenaanbod op het vlak van e-commerce. Na Amazon is het de grootste speler in de Verenigde Staten. Het biedt de bedrijven en klanten de volledige logistieke keten van e-commerce aan, behalve de 'laatste kilometer' (de uitreiking). Dat is waarin wij (bpost) sterk staan. Deze overname zal bpost toelaten om haar klanten in Noord-Amerika en Europa een grotere dienstverlening aan te bieden. Om op termijn te overleven, is het onvoorwaardelijk nodig dat bpost haar positie op de markt (wereld, EU en Benelux) versterkt. Stilstaan is geen optie.

De uitdaging

Deze overname moet ook meer werkgelegenheid voor bpost in België genereren. Dat is goed nieuws. Desondanks heeft ACOD Post een aantal kritische vragen gesteld. Wie gaat dat betalen? Gaat de regering aandelen verkopen om dit te financieren? Komen de geplande investeringen in het gedrang? Is het budget voor de volgende cao opgesoupeerd? bpost zal de overname met eigen middelen, aangevuld met een lening, financieren. Investerings en cao komen niet in het gedrang. Hoe dan ook blijven wij gematigd enthousiast. Als er meer werkgelegenheid komt, eisen wij dat dit volwaardige contracten bij MSO zullen zijn. Aangezien bpost nu al problemen heeft om haar vacatures op te vullen, vrezen we dat het personeel nog meer onder druk gezet zal worden. Dat is ontoelaatbaar! Wij herha-

len dat we bpost oproepen om weer een goede werkgever te worden, waar mensen opnieuw willen komen werken. Dat is een uitdaging.

Vampiers

Blijkbaar zijn de aandelen als gevolg van de overname met 5 procent gedaald. Dat is het effect van kortzichtige haaien van aandeelhouders. Zij die niets, maar dan ook niets met bpost en haar personeel te maken willen hebben. Behalve dan het feit dat ze ons zo snel mogelijk financieel willen uitpersen tot de laatste druppel. Aangezien er met deze overname pas vanaf 2020 winst gemaakt zal kunnen worden, panikerende deze vampiers. Daar is ACOD Post tevreden over.

Jean-Pierre Nyns

Belangrijke wijziging voor je eindeloopbaan

De regering wil de eindeloopbaanvoorwaarden vanaf 1 januari 2018 drastisch terugschroeven. ACOD Post volgt dit dossier van nabij op.

Vanaf 1 januari 2018 zou je enkel nog in eindeloopbaan kunnen gaan vanaf 60 jaar. Indien je 35 loopbaanjaren kan bewijzen of minstens 20 jaar nachtwerker bent zal dat nog kunnen vanaf 58 jaar. Vandaar dat wij iedereen, die aan onderstaande voorwaarden van de cao 2016-2017 voldoet en van deze maatregel gebruik wil maken, aanmanen om zo spoedig

mogelijk (vóór 15 november 2017) hun aanvraag in te dienen.

Gestart sinds 1 januari 2017 en ten laatste starten op 1 januari 2018 halftijdse specifieke loopbaanonderbreking 2 dagen/3 dagen vanaf 55 jaar voor de:

- statutaire en baremiek contractuele uitreikers
- statutaire en baremiek contractuele collectmedewerkers
- statutaire en baremiek contractuele nachtwerkers

Halftijdse specifieke loopbaanonderbreking vanaf 57 jaar voor alle andere statutairen en baremiek contractuelen.

Voor bijkomende informatie, aarzel niet om je gewestelijk secretaris te contacteren. ACOD klaagt reeds lang de asociale maatregelen van deze regering aan, vandaar ook onze reactiedag op 10 oktober.

Jean-Pierre Nyns

Sectoraal overleg opgeschort

Sociale vrede in sector gas en elektriciteit?

In september brak er in de sector gas en elektriciteit een conflict uit door de ontslagen bij EDFLuminus. Dat gebeurde immers zonder enige vorm van overleg en zonder respect voor de afdwingbare regels. Als gevolg daarvan werd het sectoraal overleg geschorst.

De werkgevers wensten niet meer te onderhandelen onder druk van een sectorale stakingsaanzegging. ACOD Gazelco benadrukte dat dit gevaarlijke precedent eerst opgelost moest worden, vooraleer voort onderhandeld kan worden over een verbetering van de sectorale loon- en arbeidsvoorwaarden. Tijdens een gespannen zitting van het paritair comité 326 op 14 september legden de werkgeversfederaties de volgende verklaring af:

“De federaties bevestigen dat alle ondernemingen zich ertoe verbinden om alle bestaande cao's te respecteren in geval van aanpassing van de organisatie, sluiting van een exploitatiezetel of van het verlies van activiteit die een groep van werknemers beschikbaar maakt. In dat geval zal een overleg met de syndicale afgevaardigden georganiseerd worden om alle mogelijke pistes te onderzoeken om het personeel in overtal te herplaatsen binnen de onderneming en indien nodig binnen de sector teneinde zoveel mogelijk ontslagen te vermijden en respecteren in de mate van het mogelijke de stabiliteit van de tewerkstelling binnen de sector.”

ACOD Gazelco wenst dat de werkgeversfederaties deze verklaring nog aanscherpen op een positieve manier en kan onvolgende beklemtone hoezeer de sectorale afspraken met betrekking tot de stabiliteit van tewerkstelling in ieders belang gerespecteerd moeten worden. Wij zullen in elk geval elke poging om deze uit te hollen met alle mogelijke middelen blijven bestrijden, omdat er niet geraakt mag worden aan één van de belangrijkste sterkhouders in onze sector.

Jan Van Wijngaerden

REAGEER TEGEN AGRESSIE VAN EDFLUMINUS !

14 collega's werden op 29 juni 2017 op een zeer brutale manier ontslagen door EDFLuminus. De betrokkenen (en anderen) waren werkelijk gechoqueerd door het totaal gebrek aan respect bij deze daad van sociaal terrorisme !

Bovendien werden meerdere sectorale collectieve arbeidsovereenkomsten alsook internationale sociale afspraken van de groep EDF niet gerespecteerd. Elke vorm van verplicht overleg in geval van overtallen van personeel bleef achterwege. Dit moet in normale omstandigheden nochtans leiden tot mogelijke oplossingen voor betrokkenen, via heroriëntering binnen het bedrijf of een vrijwillige uitstaperegeling. Hierdoor is de sectorale stabiliteit van tewerkstelling regelrecht in gevaar !

In functie hiervan werd door Gazelco en CNE (ACV) een sectorale stakingsaanzegging ingediend, die ondertussen afgelopen is en bijgevolg kan leiden tot acties (staking inbegrepen) in de hele sector.

Iedereen moet er zich van bewust zijn dat, indien deze onaanvaardbare vorm van sociale agressie nu niet kan gestopt worden, een zeer gevaarlijk precedent ontstaat binnen onze sector dat de job van elke collega kan bedreigen, zonder uitzondering ! Vraag wordt dan zeker : wanneer ben jij de volgende die ontslagen wordt ?

Daarom :

STOP MEE DIT SOCIAAL TERRORISME NU !

GAZELCO

#Reactiedag 10 op 10 voor de militanten van ACOD Telecom Vliegwezen

Op 10 oktober nam ook de ACOD-sector Telecom Vliegwezen deel aan de reactiedag tegen het wanbeleid van deze regering. De redenen zijn genoegzaam bekend en het gebrek aan overleg met de politieke overheid is binnen onze sector zeer frappant (vooral BAC, Proximus en het BIPT). We wensen iedereen te bedanken om deel te nemen aan onze acties in aanloop naar én op 10 oktober. Een 10 op 10 voor de correcte manier van actievoeren, informeren van personeelsleden en het aanklagen van het beleid dat enkel de 'happy few' ten goede komt. We geven hier nog enkele beelden mee van de diverse plaatsen in België waar we actie voerden. Deze actie is echter niet ten einde, deze regering gaat immers verder met het afbouwen van onze rechten, het doorduwen van plichten en creëert een maatschappij van afgunst, burn-outs, 'winnaars en verliezers', zij die meer en langer moeten werken en zij die nooit meer hoeven te werken.

Bart Neyens

Ziekteverzuim federale ambtenaren De cijfers kloppen niet

Geregeld worden we geconfronteerd met mediaberichten waaruit zou moeten blijken dat een federale ambtenaar een profiteur is die om de haverklap ziek thuis blijft. Die berichten hebben het over cijfers die helemaal niet blijken te kloppen.

Dergelijke berichten zijn gebaseerd op allerlei cijfers en statistieken die niet ter validering voorgelegd worden aan Medex. Nochtans is dat de dienst die de controles uitvoert op het ziekteverzuim van de federale ambtenaren en die dan ook beschikt over de juiste gegevens om correcte conclusies te trekken.

Naar jaarlijkse gewoonte maakt Medex ook zelf een studie over het absentisme. Een studie die gebaseerd is op de effectieve controles en de reële cijfers van het voorbije werkjaar. Hierbij kwamen enkele opvallende vaststellingen naar boven.

Langer ziek thuis in privésector

In tegenstelling tot hetgeen men dikwijls verkondigt, is een federaal ambtenaar per jaar gemiddeld minder dagen ziek thuis dan een werknemer uit de privésector. Een federale ambtenaar was in het dienstjaar 2016 gemiddeld 15,0 werkdagen afwezig wegens ziekte. Volgens de cijfers van Securex, een controledienst uit de privésector, bedroeg dit bij hen 17,96. Vervolgens kan men uit de verschillende statistieken dan wel afleiden dat een federale ambtenaar per jaar gemiddeld meer afwezigheidsperiodes heeft dan een werknemer uit de privésector, maar de gemiddelde duur per afwezigheid ligt gemiddeld veel hoger in de privésector.

Opmerkelijk

Er zijn nog enkele andere opmerkelijke bevindingen:

- 32,5 procent van de federale ambte-

naren was vorig jaar geen enkele dag afwezig wegens ziekte.

- De gemiddelde duur van de afwezigheid wegens ziekte neemt toe naargelang de ambtenaren ouder worden.
- Het ziekteverzuimpercentage ligt gemiddeld hoger bij vrouwen dan bij mannen.
- Het ziekteverzuim stijgt zowel bij vrouwen als bij mannen naargelang het administratief niveau van de ambtenaar daalt, maar vrouwen van het niveau A zijn minder ziek dan hun mannelijke collega's.

Een samenvatting van de volledige studie hier weergegeven zou onbegonnen werk zijn. Deze kan worden ingekeken via onderstaande link:
https://www.health.belgium.be/sites/default/files/uploads/fields/fpshealth_theme_file/studie_federaal_verzuim_2016.pdf

Eddy Plaisier

FOD Financiën

Het simplisme van minister Johan Van Overtveldt

Bij de FOD Financiën wordt het tekort aan personeel almaar nijpender. Bij het aantreden van de huidige rechtse regering in 2014 waren er nog 23.370 personeelsleden. Daarvan blijven er vandaag nog slechts 19.255 over. Een vermindering met bijna 18 procent. En dat laat zich voelen ...

De gevolgen van de opmerkelijke personeelsdaling zijn niet mis: niet alleen gaat de algemene dienstverlening achteruit, ook de fiscale controles komen meer en meer in het gedrang. Daardoor groeit het risico op ongelijke behandeling: vooral bedrijven ontsnappen aan controles, terwijl loontrekkenden het gelag betalen. Acties van het gemeenschappelijk vakbondsfront brachten de minister van Financiën er schijnbaar toe het probleem te erkennen. Hij beloofde een oplossing. De ACOD hoopte dat er werk gemaakt zou worden van extra aanwervingen, in de eerste plaats bij het personeel dat instaat voor fiscale controles. Nu blijkt echter dat de minister kiest voor een simplistische 'oplossing'. Hij wil de controles blijkbaar ... verminderen. Wat is er aan de hand?

Acties tegen personeelsgebrek

In juni 2016 organiseerde het gemeenschappelijk vakbondsfront bij de FOD Financiën verschillende protestmanifestaties. Talrijke problemen inzake de rechten van personeelsleden werden daarbij aangekaart – zoals gebrek aan mutatiemogelijkheden, ontbrekende opleidingen, ontoereikende vergoedingen en dergelijke meer. Het grote onderliggende probleem was (en is) vooral het oplopende personeelstekort en als gevolg daarvan de stijgende werkdruk. De vakbonden eisten dan ook een stopzetting van de personeelsafbouw.

Inhaalbeweging?

Onder meer de ACOD voegde daaraan toe dat er nood was aan een inhaalbeweging. De federale regering besliste immers niet alleen dat slechts voorzien kon worden in

een vervanging per vijf (vooral door pensionering) vertrekkende personeelsleden. Ze deed er nog een schepje bovenop door op te leggen dat de personeelskredieten elk jaar met nog eens 2 procent extra moeten dalen. Wij wezen erop dat hierdoor vooral de fiscale controles van bedrijven in steeds meer delen van het land in het gedrang kwamen.

Sociale vrede?

Als gevolg van deze acties werd het gemeenschappelijk vakbondsfront enkele malen uitgenodigd bij minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA). Tijdens deze ontmoetingen herhaalde de minister meermaals dat hij "zich ervan bewust was dat de grens van de besparingen bij de FOD Financiën bereikt was." De vakbonden kregen ook te horen dat er een omvattend protocol opgemaakt zou worden, waarin tegemoet zou worden gekomen aan de eisen van het gemeenschappelijk vakbondsfront. In de praktijk bleek het uiteindelijke protocol vooral te bestaan uit beloften, veelal zonder praktische uitwerking. In ruil voor dergelijke beloften vroeg de overheid bovendien "respect voor de sociale vrede". Voor de vakbonden was dit alles ruim onvoldoende. Ze verklaarden allemaal niet akkoord te kunnen gaan en evenmin de sociale vrede te kunnen garanderen.

Finaliseren zomerakkoord

Ondertussen staan we – meer dan een jaar na de acties – nog altijd zo goed als nergens. De overheid verklaart telkens opnieuw dat ze "ermee bezig is". Op de werkvloer merken we alleen dat er steeds minder collega's overblijven en dat de werkdruk overal omhoog gaat. Tijdens een informele vergadering op 26 september probeerde de aanwezige vertegenwoordiger van de minister van Financiën de vakbonden nogmaals te sussen door te verwijzen naar het personeelsgebrek, "waar de minister zich ten eerste van bewust is." Dezelfde kabinetsmedewerker vroeg nog

maar eens "wat geduld", want "momenteel is de minister druk bezig met het finaliseren van het Zomerakkoord." Wel kondigde hij aan dat er "binnenkort een communicatie zal komen over de beloofde één-op-één vervanging van fiscaal controlepersoneel."

Vervanging controlepersoneel

Die communicatie is er ondertussen gekomen. Op het eerste gezicht blijkt daaruit dat elke fiscale controleur die met pensioen gaat, vervangen zal worden door een nieuw aangeworven collega. Een stap in de goede richting, toch? Niet helemaal. Want de overheid heeft de definitie van fiscaal controlepersoneel zodanig opgesteld, dat slechts een beperkt deel van de fiscale controleurs in aanmerking zal komen voor vervanging. Bovendien zullen deze vervangende weravingen wellicht 'gecompenseerd' worden in het personeelsplan van de FOD Financiën. Terwijl het bestaande aantal fiscale controleurs ietwat op peil blijft, zullen andere – meer ondersteunende – functies daardoor het kind van de rekening zijn. Maar er is méér ...

'Horizontaal toezicht'

Op 22 september meldde de krant De Standaard dat "bedrijven die vooraf duidelijke afspraken maken met de fiscus, bezegeld in een convenant, niet meer gecontroleerd zullen worden." Volgens de N-VA-minister wordt daardoor "het huidige conflictmodel vervangen", waardoor "de fiscus voortaan zal optreden als partner en niet meer als controleur." Volgens dit systeem van 'horizontaal toezicht' zouden grote ondernemingen of sectoren van kmo's rechtstreeks akkoorden kunnen afsluiten met de fiscus. Dat kunnen ze vandaag ook al – via de 'ruling' – maar dan enkel over bepaalde aspecten van hun fiscaliteit. Vanaf 2018 zou het echter gaan om volledige raamakkoorden. De fiscale controle zou daarbij beperkt worden tot steekproeven.

federale overheid

Verminderen controles

We weten nu hoe de minister de 'finalisering van het Zomerakkoord' precies opvat. In dat Zomerakkoord wordt onder meer bepaald dat de strijd tegen de fiscale fraude volgend jaar 50 miljoen euro moet opbrengen. Hoe dat precies moet gebeuren, staat er niet bij. Maar geen nood, de N-VA-minister heeft het simplistische antwoord al gevonden: "De traditionele manier van aangifte indienen en achteraf controleren en discussiëren, kost alleen maar extra mankracht." De 'oplossing' is dus eenvoudig: zijn er te weinig fiscale controleurs? Dan verminderen we toch gewoon de controles.

Achterkamertjespolitiek

In Nederland – waar zo'n systeem al bestaat sinds 2005 – weerklanken kritische geluiden. Zo evalueerde een groep professoren (de commissie-Stevens) in 2012 het 'horizontaal toezicht'. Deze commissie waarschuwde daarbij voor een 'risico op verklewing'. Daarmee werd gewezen op het feit dat zo'n systeem kan leiden tot achterkamertjespolitiek. Precies dezelfde kritiek die de Europese Commissie eerder al uitte op het systeem van de fiscale rulings (waarbij België veroordeeld werd tot het invorderen van 750 miljoen euro aan onterecht toegekende belastingvoordelen voor multinationals – iets waar we sindsdien ook niet veel meer over gehoord hebben).

Transparant?

De N-VA-minister belooft evenwel 'een transparante aanpak'. Wat we daaronder kunnen verstaan, blijkt alvast uit de wijze waarop er omgesprongen wordt met aangegeven betalingen door Belgische vennootschappen aan buitenlandse belastingparadijzen. Liefst driekwart van deze aangegeven betalingen (ofwel 62 miljard euro) ging in 2016 naar de Verenigde Arabische Emiraten. Een enkel bedrijf staat daarbij in voor 90 procent van dit bedrag (56 miljard euro). Pittig detail: dit bedrijf betaalt nergens een cent belasting. Dat komt omdat de fiscale wetgeving van de Emiraten niet sluitend is ... Fraaie transparantie!

Neoliberale aanpak

De ACOD heeft al meermaals de ideologische, neoliberale aanpak van deze rechtse regering aangeklaagd. Een aanpak die er steevast op neerkomt de openbare sector de middelen te ontfemen die zij nodig heeft om haar taak als dienaar van de samenleving waar te maken. Telkens opnieuw leidt dit onvermijdelijk tot vermindering slagkracht voor de openbare sector. Vervolgens gaat men over tot het afstoten van taken, ter meerdere eer en glorie van de private ondernemingen. Dat is ook hier het geval. In plaats van de kieren in het fiscale systeem te dichten, verklaart men de kieren tot norm. Uiteindelijk zal blijken dat de rekeningen hierdoor

niet meer kloppen: de fiscale ontvangsten zullen dalen en nieuwe besparingen zullen zich opdringen. Het mag duidelijk zijn dat die nieuwe besparingen alweer de gewone, werkende mensen zullen treffen.

Conflictmodel

We moeten dan ook besluiten dat de N-VA-minister (net als al zijn collega's in de federale regering), teneinde te kunnen optreden als 'partner' van de private ondernemingen, resoluut kiest voor het conflictmodel met de werkende bevolking in het algemeen en met het personeel van de FOD Financiën in het bijzonder. De ACOD kan in dergelijke omstandigheden de sociale vrede vanzelfsprekend niet waarborgen. Als de personeelsleden van de FOD Financiën in de nabije toekomst tot actie willen overgaan, dan zullen zij bijgevolg kunnen rekenen op de onverdeelde steun van de ACOD. Het is hoog tijd om op te komen voor fiscale rechtvaardigheid en dus ook voor een optimale werking met voldoende middelen en personeel, ook voor de FOD Financiën.

Peter Veltmans

FOD Justitie Personeel wordt in zijn blootje gezet

Samen met de collega's van ACV Openbare Diensten heeft de ACOD begin oktober minister van Justitie Koen Geens (CD&V) formeel in gebreke gesteld via een aangetekend schrijven. Waarom?

Sinds meer dan vijf jaar is er geen levering meer van maatgenomen kledij. Nieuwe personeelsleden die niet voorzien kunnen worden van een volledig uniform, zijn dus aangewezen op zichzelf. Tevens zijn er 'schoenbonnen' die telkens later en later geleverd worden en dan in de meeste

gevallen nog maar voor de helft. Het is een ware schande.

Ook verlofachterstand

Dat is nog lang niet alles. Ook voor de achterstand in verlof mag de minister rood zien van schaamte. 537.000 dagen (!) verlofachterstand: het is echt geen cijfer om mee uit te pakken. Deze verlofachterstand blijft toenemen en vanuit de werkgroep absentisme komen geen oplossingen. De hoogste tijd dus dat de minister een beleid

gaat voeren dat de verlofrechten van het gevangenispersoneel garandeert.

Reactie?

Als de minister niet of onvoldoende reageert op de ingebrekestelling die bij wijze van collectieve klacht ingediend werd, zullen (juridische) stappen volgen.

De Kaey Robby

Raad van State

Vakbonden staan klaar om toekomstplannen te bespreken

Op 25 september organiseerden de vakbonden bij de Raad van State een open algemene vergadering in gemeenschappelijk vakbondsfront. Er moest immers heel wat besproken worden over de toekomst van deze instelling.

Voor de eerste keer sinds de oprichting van de Raad van State en sinds de vakbonden er aanwezig zijn, waren we met ongeveer 90 personen aanwezig tijdens deze vergadering. Weinig verbazingwekkend, aangezien de agenda het voorwerp uitmaakte van geruchten (soms gerechtvaardigd) over een mogelijke wijziging van het arbeidsreglement (wijziging van het reglement van de prikklok, het aantal verlofdagen, langere werkuren, daling van het aantal dagen van boni die kunnen worden gerecupereerd, naleving van het advies van de vakafvaardigingen, ...). Alle diensten waren vertegenwoordigd en een groot aantal personeelsleden die niet bij een vakbond aangesloten waren, hebben er voor de eerste keer aan deelgenomen. Zelfs al ondersteunen sommige magistra-

ten, griffiers en diensthoofden het personeel, toch is niet iedereen even erkentelijk voor het werk dat het personeel levert en niet iedereen schijnt te beseffen dat door hen als een citroen uit te persen, de personeelsleden steeds meer gedemotiveerd raken. Ze halen hun motivatie immers vooral uit de waardering voor én erkenning van hun werk.

Klaar

De vakbonden staan dus klaar indien de administratie sommige punten wenst te overleggen of te heronderhandelen. Wanneer er niet naar ons wordt geluisterd, kunnen we rekenen op de al dan niet gesyndiceerde personeelsleden. Uiteraard zijn we ervan overtuigd dat een positieve en concrete dialoog altijd mogelijk is binnen de Raad van State. We hebben vertrouwen in ons onderhandelingsstelsel. Wil men echter raken aan het welzijn van het personeel, dan zullen we ons niet laten doen.

Steunen

We brengen trouwens ons artikel in Tribune van juli 2017 in herinnering. Dat viel niet overal in goede aarde, gezien de samenvatting van de voordelen van sommige magistraten van de Raad van State. Onze afgevaardigden werden door sommigen als leugenaars of provocateurs uitgemaakt. Ons doel bestaat er niet in dat onze magistraten hun voordelen verliezen, ze moeten echter begrijpen dat de werknemers de veel kleinere voordelen die ze in vergelijking met hen genieten, niet mogen verliezen. Men moet elkaar dus onderling ondersteunen en ervoor zorgen dat de personeelsleden hun motivatie, die nodig is voor het goed uitvoeren van hun taken, niet verliezen.

De boodschap lijkt te zijn aangekomen, laten we er vertrouwen in hebben of laten we strijdvaardig zijn!

Gino Hoppe, Hugues Ladrière

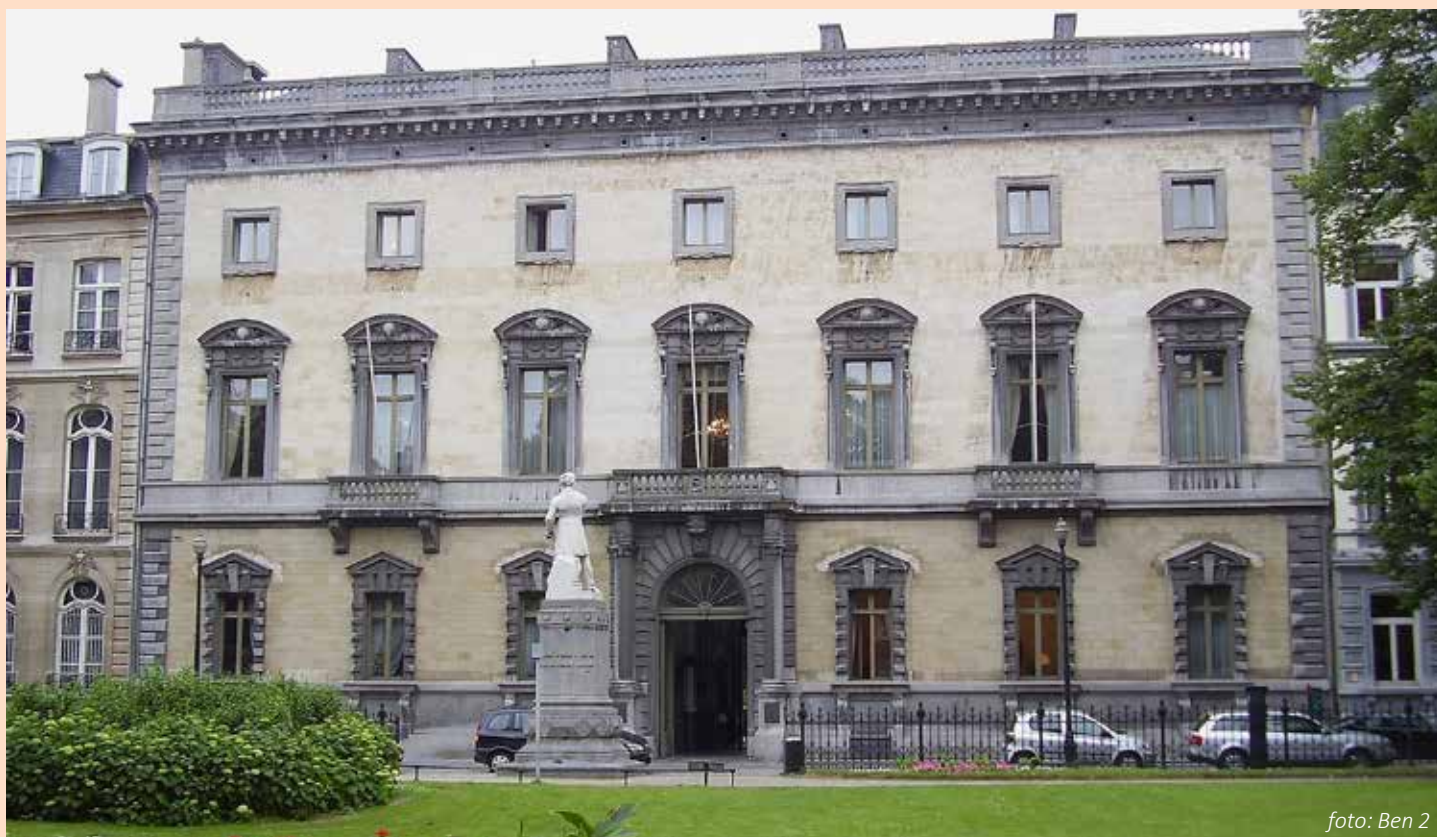

foto: Ben 2

#Reactiedag Succesvolle acties van de overheids- diensten

Na het afkondigen van alweer besparingen en sociale afbraakmaatregelen van de Vlaamse en federale regeringen werd tijdens de zomer een warme herfst aangekondigd. ACOD en ABVV gaan verder in het sociaal verzet om de belangen van de openbare diensten, overheidsdiensten, de leden, personeelsleden en burgers te verdedigen.

Met onze sector Vlaamse en federale overheidsdiensten sloten we ons meteen aan om consequent en constant in actie te gaan om te protesteren tegen de rechtse regeringsmaatregelen, die een afbraak zijn van de rechten van het personeel en leden, en die de diensten aan de burgers fors afbouwen.

We hebben de militanten en syndicaal afgevaardigden bevroegd naar actiebereidheid en actiemiddelen. Zo hebben we een actieplan uitgewerkt en besproken met de voorstellen van alle ACOD-sectoren. Samen zijn we tot een reactiedag op 10 oktober van de openbare diensten gekomen om ons sociaal verzet te tonen. In voorbereiding van deze #reactiedag heeft onze sector verschillende informatie- en sensibiliseringsacties georganiseerd. In heel Vlaanderen en Brussel kwamen er flyeracties, zowel in de Vlaamse en federale administratieve centra (VAC/FAC), als op markten en stations. Tevens organiseerden we twee ludieke acties tijdens de sportdag van de Vlaamse en federale ambtenaren. We deelden gratis flesjes water uit onder motto 'De ACOD zet u niet droog', maar de regering wel.

Tijdens de septemberverklaring van de Vlaamse regering op 27 september organiseerden we samen met de sectoren onderwijs, LRB en cultuur een betoging en actie naar het Vlaamse parlement met 250 militanten om de Vlaamse regering een rode kaart te geven voor haar beleidsmaatregelen.

Tijdens de reactiedag op 10 oktober hebben we doelbewust ingezet op piketplaatsen bij de sluizen (per provincie) en gevangenissen. De staking werd goed opgevolgd en er waren veel militanten aanwezig op de piketten. Ook in de media heeft onze sector overheidsdiensten en de ganse ACOD goed gescoord.

We gaan nu stevig evalueren. Maar het is al duidelijk dat we met strategische vervolgacties als ACOD en ABVV consequent en constant in het sociaal verzet moeten blijven.

Chris Moortgat

6 december 2017

Grote vakbondshappening Vlaamse en federale overheidsdiensten

Op ons laatste sectorcongres hebben we beslist om in de komende vierjarige congresperiode minimaal twee vakbondshappeningen te organiseren voor onze militanten en syndicaal afgevaardigden.

Met deze happenings willen we ondersteuning bieden aan onze militanten en afgevaardigden. En hen informeren, sensibiliseren voor onze vakbond, en het debat organiseren om een levendige en strijd bare sector te zijn en te blijven.

Wanneer?

Op 6 december houden we met de Vlaamse en federale sector een vakbondshappening over de inhoudelijke visie van onze vakbond. Hiermee kunnen we op een degelijke manier met onze militanten het Buitengewoon Congres 2018 van onze Centrale ACOD voorbereiden.

Thema's

Het thema van de vakbondshappening 2017: welke vakbond voor de toekomst? Uitgangspunt zijn de twee teksten die door de Centrale ACOD zijn opgesteld na bespreking in VLIG en Federaal Bureau: de relatie met de burgerbewegingen/commons en de syndicale grenzen.

Aanleunende thema's: welk inhoudelijk vakbondsprofiel, welke vakbond willen we zijn, vakbond en Europa, vakbond internationaal, syndicale en/of sociale verkiezingen in OD en dergelijke meer.

Werkwijze

De teksten zullen eerst uitvoerig besproken worden in de gewesten en de provinciale comités. Zij kunnen opmerkingen, aanvullingen en amendementen geven. Deze amendementen worden dan besproken in werkgroepen op de vakbondshappening. Nadien is er rapportering in plenaire zitting in het auditorium en stemming.

Tijdens de vakbondshappening zal er ook een panelgesprek zijn met voorzitter Chris Reniers, VLIG-secretaris Guido Rasschaert en een 'syndicaal waarnemer'.

De vakbondshappening krijgt een mooie muzikale omlijsting door het ensemble Duwoh. Zij brengen met zang en accordeon een aantal linkse strijdlidjes. Tevens zal jong muzikaal zangtalent Lisa een moderne versie van 'De Internationale' brengen met gitaar en beat-box.

Schrijf je in!

Deze vakbondshappening mag je niet missen. Samen in debat over de toekomst van onze vakbond. Militanten en syndicaal afgevaardigden kunnen zich inschrijven tot 24 november 2017 via e-mail bij christel.vanaudenhove@acod.be (Vlaamse overheid) of ellen.vannoten@acod.be (federale overheid) met vermelding van naam/voornaam, bij welk gewest je lid bent, voor welke entiteit je militant/syndicaal afgevaardigde bent, e-mailadres en gsm-nummer.

Chris Moortgat

Vier belangrijke dossiers **Strategische vakbondsdruk geeft resultaat**

De voorbije maand geraakten vier belangrijke dossiers in een stroomversnelling. Gezien de huidige negatieve context van de Vlaamse regering, kunnen we zelfs zeggen dat we als vakbond een eerste, voorlopige overwinning hebben binnengehaald.

Voorontwerpdecreet uitzendarbeid: onderhandeling moet

In mei hebben we een kleine overwinning binnengehaald door als vakbond de Vlaamse regering uit elkaar te spelen en te verdelen met ons standpunt over uitzendarbeid. De regering was verdeeld en besloot om het dossier uit te stellen, opnieuw te bekijken en aan te passen. In juni stuurde de regering het voorontwerpdecreet naar de Raad van State en Inspectie Financiën. We hebben grotendeels gelijk gekregen van de Raad van State: de Vlaamse regering moet nu echt onderhandelen met de vakbonden over dit voorontwerpdecreet. We krijgen dus gelijk van de Raad van State. Ze zullen een zuur gezicht trekken als we opnieuw aan de onderhandelingsstafel gaan zitten.

Consensusadvies functieclassificatie: geen bespreking op Sectorcomité

Na de eerste principiële agendering en

beslissing van de Vlaamse regering in juli rond de 'onterechte' aanpassingen in de functiematrix en de beroepsprocedure, werd het dossier ook geagendeerd op het Sectorcomité van september. Bij gebrek aan consensusadvies heeft de ACOD dit van de agenda laten halen en weigerden we een bespreking. We haalden hier, terecht, onze slag thuis. Er moet immers eerst een consensusadvies zijn vooraleer een bespreking en beslissing kunnen volgen. Momenteel moeten we verder onderhandelen rond een consensus, want zowel de overheid als de vakbonden blijven op hun standpunt staan. Het is dus voorlopig geblokkeerd.

Tweede pensioenpijl voor de contractuelen: er komt een fonds

Bij het begin van de legislatuur, drie jaar geleden, had minister Homans op een informeel overleg een toezegging gedaan voor een budget voor de tweede pensioenpijl voor de contractuele personeelsleden. Dit was tevens opgenomen in het regeerakkoord. Het bleef echter jaren stil op dit vlak en er werd bij de jaarlijkse begrotingsbesprekingen geen budget uitgetrokken om dit te realiseren. Wij hebben toen fors gereageerd en ook een brief geschreven naar de minister om duidelijk te stellen dat de toezegging gerealiseerd moest worden.

Het heeft resultaat gehad. In de septemberverklaring werd een passage opgenomen die de oprichting van een fonds voor het pensioen in het vooruitzicht stelt. De letterlijke tekst: "Met de oprichting van een fonds zet minister van Bestuurszaken Homans de tweede pensioenpijl voor de contractuele ambtenaren van de Vlaamse Overheid in de steigers." Ondertussen hebben we een eerste korte toelichting gekregen rond dit pensioenfonds. Onder druk van de vakbonden is er nu een budget voorzien van 22 miljoen euro voor de opstart van het pensioenfonds in 2018. Dit betekent dat er per contractuele een pensioenbijdrage van 3 procent zou zijn. Uit onze berekeningen blijkt echter dat er 7 à 8 procent nodig is om een gelijkwaardig pensioen als contractueel te hebben. We zullen er nu moeten over waken dat het fonds er zeker komt en dat er voldoende middelen inzitten.

Financiële middelen voor een sectoraal akkoord-cao: er komt een financiële enveloppe

Op het Sectorcomité van juli werd aangekondigd dat er geen financiële middelen zouden zijn voor de vervolg-cao/sectoraal akkoord. Nochtans is het altijd de afspraak geweest dat er na een kwalitatief sectoraal akkoord er een kwantitatief sectoraal akkoord komt met middelen. Wij hebben

toen furieus gereageerd als vakbond. Om ons ongenoegen te onderstrepen, hebben we in september een brief geschreven met de vakbonden naar de minister en de voltallige regering om dit aan te klagen en tevens strategisch druk te zetten om bij de begrotingsbesprekingen en septemberverklaring een financiële enveloppe te voorzien. En het heeft ook hier resultaat gehad!

De regering zegt toe dat er een budget komt voor een sectoraal akkoord. Er staat letterlijk in de septemberverklaring: "Ten slotte zullen we met ons uitbreidingsbeleid een antwoord geven op een aantal vragen en verzoeken die op de tafel van de sociale onderhandelingen liggen. De Vlaamse regering is bereid om tijdens die onderhandelingen te kijken hoe een inspanning kan gebeuren om ook in de periode vóór 2020 de koopkracht te verhogen. Dit zowel

in de welzijns- en de social-profitsector, het onderwijs en de Vlaamse Overheid." De ACOD zal een eisencahier opstellen om invulling te geven aan een koopkrachtverhoging voor de overheidspersoneelsleden. We zullen alert zijn en erop toezien dat er voldoende financiële middelen in die enveloppe zitten om iets te realiseren voor de personeelsleden.

Besluit

Dit zijn toch een aantal positieve ontwikkelingen dankzij onze volgehouden en strategische vakbondsdruck. Onze stevige onderhandelingspositie, onze acties en onze brieven hebben de druk verhoogd op de Vlaamse regering. De voorbije jaren kenmerkten zich immers veel negatiever. We zijn echter niet naïef en zullen er nu moeten op toezien dat de toezeggingen

ook effectief worden omgezet in daden. En dat er voldoende middelen beschikbaar worden gesteld. Maar we gaan verder op deze ingeslagen weg en zullen de vakbondsdruck verder verhogen. Samen sterk! Samen vooruit met de vakbond! Zoals steeds, kunnen de leden en het personeel op ACOD Overheidsdiensten rekenen voor hun belangenverdediging.

Chris Moortgat

De Watergroep ACOD steunt hervormingen, zij het wel onder voorwaarden

Veranderingen worden steeds met een gezond wantrouwen bekeken. Dit is ook zo nu de nieuwe directeur-generaal en de raad van bestuur van De Watergroep beslisten om komaf te maken met de provinciale structuren en procesgericht te gaan werken.

Deze nieuwe aanpak zal tot gevolg hebben dat elk proces in elke provincie op dezelfde manier zal gebeuren. Een aansluiting van de waterleiding zal zowel in West-Vlaanderen als in Limburg op dezelfde manier gebeuren, en een elektricien zal op dezelfde manier werken in alle provincies. Dit klinkt logisch, maar dat was vroeger niet het geval.

De ACOD heeft dan ook zijn steun gegeven om deze hervormingen te doen slagen. Maar hervormingen brengen ook een logische ongerustheid met zich mee. Er is sprake van sluiting van gebouwen en de opbouw van een nieuw complex. Uiteraard wil iedereen zo kort mogelijk bij huis werken of er moeten andere initiatieven genomen worden, zoals wekelijks een aantal dagen thuiswerk, het ter beschikking

stellen van een dienstwagen en dergelijke meer.

Kantoorwerkplekken

Onder zware druk van ACOD heeft de directeur-generaal de bestuurders meegedeeld dat hij, op verzoek van de vakorganisaties, meer garanties wenst te geven over de locaties voor de kantoorplekken. De raad heeft gunstig gereageerd op zijn intentie om voor Brussel, Hasselt, Gent, Kortrijk en Leuven kantoorwerkplekken te garanderen voor een periode van minstens 5 jaar. Dit wordt verder ingeschreven in de intentieverklaring van De Watergroep.

Nieuwe directeurs

Tevens heeft de raad de nieuwe directeurs aangesteld:

- Paul Suenens, momenteel provinciaal directeur West-Vlaanderen, komt aan het hoofd van de nieuwe directie Productie en Opslag.
- Eddy Troosters, huidig provinciaal direc-

teur Vlaams-Brabant, wordt directeur Distributie en Toevoer.

- Bert De Winter promoveert van afdelingshoofd ICT tot directeur Innovatie.
- Raymond Bellemans wordt de nieuwe directeur HR. Hij heeft een ruime ervaring op het vlak van HR bij IPG Group, Exxonmobil, Yara en Hydro.

De nieuwe directeurs nemen hun functie op zodra de nieuwe organisatie in werking treedt. De streefdatum daarvoor is 1 januari 2018. Tot dan blijven de provinciale directeurs in hun huidige functie.

Waakzaam

De ACOD is ervan overtuigd dat de nieuwe wind die er waait, kans op slagen heeft. Maar vooral, dat het personeel er beter kan van worden. En als het niet de gewenste richting uitgaat, zullen we dit duidelijk en gepast laten blijken.

Jan Van Wesemael

Overheveling personeel provincies naar Vlaamse overheid (1) **Welkom kameraad**

ACOD Overheidsdiensten verwelkomt het provinciepersoneel dat overgedragen wordt naar de diensten van de Vlaamse overheid met open armen.

We hebben samen geknokt voor een goede overdrachtsregeling en zullen de verdere ontwikkelingen grondig opvolgen. Het is in ieders belang dat de integratie van het provinciepersoneel in de diensten van de Vlaamse overheid zo vlot en geruisloos mogelijk verloopt. Hoe sneller iedereen zich thuis voelt, hoe beter. ACOD Overheidsdiensten wil daar graag aan meewerken.

Aandachtspunten

Uiteraard zullen we de individuele simulaties grondig bestuderen. De huidige regeling is immers opgemaakt zonder dat we een individuele lijst van over te dragen personeelsleden hebben ontvangen. Het is van het grootste belang dat iedereen zijn individuele inschakeling kent en begrijpt. Bij twijfel, aarzel zeker niet om ons te contacteren.

Ten aanzien van het verlies van 'verworven rechten' (vrijwillige vierdagenweek, halftijdse vervroegde uittrading, andere vergoedingen zoals pensioenbonus en taalpremie, ...) zijn we zeker bereid om de leidend ambtenaren aan te spreken, en in overleg te zoeken naar oplossingen die een eventuele compensatie kunnen betekenen voor het getroffen personeelslid. Met betrekking tot het behoud van lopende stelsels van loopbaanonderbreking, werden garanties gegeven en afspraken gemaakt met het departement WSE. We zullen nauwgezet opvolgen dat men zich aan deze afspraken houdt.

Goede rekeningen maken goede vrienden

Tot slot zijn er nog de basisschalen van niveau A (zie *artikel hiernaast*). Het is voor ACOD Overheidsdiensten onbegrijpelijk dat men er in de diensten van de Vlaamse overheid voor kiest om personeelsleden met dezelfde functie en hetzelfde takenpakket anders te verlonen.

De achterliggende filosofie was immers de volgende: een lokaal bestuur dat werkt met het diensthoofdenmodel, heeft basisbetrekkingen op het A-niveau die een kleinere verantwoordelijkheid dragen: minder zelfstandigheid vereist, handtekening op een hoger niveau, ... Het is met andere woorden een voorbereidende rol ten aanzien van de eindverantwoordelijkheid van de afdelingschef/diensthoofd. Besturen die zonder diensthoofden werken, geven een zwaardere verantwoordelijkheid aan hun basisbetrekkingen: zelfstandigheid vereist, zelfsturing, eindverantwoordelijkheid.

Door de overdracht naar de diensten van de Vlaamse overheid verandert deze achterliggende structuur, in die zin dat van alle betrekkingen op niveau A dezelfde verantwoordelijkheid verwacht wordt. Het is niet verantwoord dat de keuze voor een bepaalde structuur in één provincie een negatieve invloed kan hebben op de loopbaan van de betrokkenen. Dit is in strijd met de gelijke behandeling van de personeelsleden. De betrokkenen hebben er trouwens niet voor gekozen om overgedragen te worden. Ze moeten dan ook de kans krijgen om minstens op gelijke voet behandeld te worden als hun collega's van de Vlaamse overheid.

Personeelsleden in eenzelfde organisatie die eenzelfde functie uitoefenen en een gelijkaardig takenpakket uitoefenen, verdienen idealiter hetzelfde. Bovendien moe-

ten we hieraan toevoegen dat voor de personeelsleden in de functionele loopbaan A1a-A1b-A2a er zelfs wat verandert op het vlak van het takenpakket. Waar ze vroeger geleid en begeleid werden (diensthoofdenmodel), zullen ze voortaan dezelfde taken op een meer zelfstandige manier moeten uitvoeren. Voor deze mensen betreft het dus niet alleen een overdracht, maar ook een verzwaring van de functie.

We willen hier nog een extra argument in de verf zetten. De keuze voor aparte schalen zal ertoe leiden dat de betrokkenen die uit het diensthoofdenmodel komen, eventueel via interne mobiliteit kunnen doorschuiven naar eenzelfde functie met een hogere schaal. Dit is de logica voorbij. ACOD Overheidsdiensten zal er alleszins voor pleiten dat de provinciale personeelsleden die in een lagere schaal ingeschaald zouden worden, bij eventuele vacatures voorrang krijgen om die betrekking in te nemen via interne personeelsmobiliteit.

Besluit

Welkom, kameraden. We hopen dat de overdracht verteerd is en dat jullie snel zullen integreren in onze diensten. Maar integratie moet ook op een degelijke manier gebeuren, en kan niet op basis van een verschillende verloning. Jullie kunnen op ons rekenen om op deze nagel te blijven slaan.

Een goede werking van onze openbare diensten is onontbeerlijk. Gemotiveerde ambtenaren zijn daarvoor de beste garantie. Een verschillende verloning is nefast om dit resultaat te bereiken.

Willy Van Den Berge, Chris Moortgat

Overheveling personeel provincies naar Vlaamse overheid (2)

Afscheid van een vriend

Tijdens de onderhandelingen op het Sectorcomité XVIII van 19 juni, 3 juli en 11 september 2017 werd de overdracht geregeld van het provinciepersoneel naar de diensten van de Vlaamse overheid. Dit resulteerde uiteindelijk in een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, wat betreft de overheveling van provinciepersoneel vanaf 1 januari 2018 in het kader van de afslanking van de provincies.

ACOD LRB kon in principe niet deelnemen aan deze onderhandelingen, maar dankzij onze goede samenwerking met de sector Overheidsdiensten, werden we toegevoegd als 'technieker'. Op die manier konden we gemakkelijker wegen op de onderhandelingen. Een goede kennis van de provinciale rechtspositie werd zo gekoppeld aan de deskundigheid van de Vlaamse werkelijkheid.

Wat voorafging

Het decreet van 18 november 2016 houdende de vernieuwde taakstelling en gewijzigde financiering van de provincies, bepaalde het kader voor deze overdracht. Artikel 3 gaf garanties voor het personeel: Het behoud van de hoedanigheid. Het behoud van de graad of het verkrijgen van een gelijkwaardige graad. Het behoud van de administratieve en geldelijke anciënniteit. Het behoud van het salaris op de datum van de overdracht of het verkrijgen van een gelijkwaardige salarisschaal. Het behoud van de functionele loopbaan. Het behoud van de toelagen en vergoedingen waarop het personeelslid op de datum van de overdracht op reglementaire basis recht heeft, als de voorwaarden van toekenning blijven bestaan en als aan die voorwaarden blijft voldaan worden.

Moeilijke onderhandelingen

Tijdens de onderhandelingen hebben we als principieel standpunt ingenomen dat geen enkel personeelslid schade mag ondervinden ten aanzien van deze

overdracht. Het provinciepersoneel heeft immers niet gekozen voor deze operatie. ACOD was niet bereid om op dat vlak toegevingen te doen.

Al gauw bleek dat we hiermee alleen stonden. Zowel de overheid als de andere twee vakbonden waren meteen gewonnen voor het eerste voorontwerp. Eerlijk is eerlijk: er zaten wel degelijk sterke elementen in het ontwerp: de derde schaal voor contractuelen blijft behouden, de maaltijdcheques worden niet verrekend in het loon, de functionele loopbanen worden gerespecteerd, ... We konden vaststellen dat de overheid wel degelijk rekening gehouden had met de mankementen uit vorige overdrachten (bijvoorbeeld van de federale sector).

Maar al even snel werd duidelijk welke interpretatie de overheid gaf aan het bovenstaande artikel 3 van het decreet van 18 november 2016. Het belangrijkste twistpunt situeerde zich bij het behoud van de functionele loopbaan.

Behoud van de functionele loopbaan

Volgens de ACOD betekent 'behoud van de functionele loopbaan' dat een personeelslid dat overgedragen wordt van de provinciale diensten naar de diensten van de Vlaamse overheid, op geen enkel ogenblik tijdens zijn loopbaan slechter af mag zijn dan het geval geweest zou zijn als hij bij de provinciale diensten bleef werken. We beschouwen dus niet enkel de trap en de schaal op het ogenblik van de overgang, maar wel de volledig uitgetekende functionele loopbaan bij de provincie.

De overheid zag dat anders: behoud van de functionele loopbaan betekende in haar ogen simpelweg het behoud van het aantal schalen in de functionele loopbaan. Met andere woorden: als je bij de provincie in een betrekking zat met drie schalen in de functionele loopbaan, dan zouden ook drie schalen gegarandeerd worden bij de diensten van de Vlaamse overheid. Ze namen het voorbeeld van de contractuelen aan als bewijslast. Bovendien, zo stelde de overheid, verzekerde men eveneens het behoud van het salaris op het moment

van overdracht (of een gelijkwaardige salarisschaal).

Dit was dus de minimuminterpretatie van 'het behoud van de functionele loopbaan'. De ACOD is blijven hameren op het respecteren van de 'vroegere' functionele loopbaan, in al haar facetten. Elke trap van elke functionele loopbaan werd vergeleken, en waar zich tekorten voordeden, moesten aanpassingen gebeuren. Bovendien eiste de ACOD eveneens dat de inschakelingslijnen duidelijk zouden zijn. Zo konden we het verdere verloop van de loopbaan registreren en vergelijken. Uiteindelijk hebben we iedereen weten te overtuigen van deze werkwijze en werden zowel de schalen, als de inschakelingslijnen aangepast.

Billijkheidsprobleem

Er dook nog een ander struikelblok op. Als men het provinciepersoneel zo geruisloos en zo snel mogelijk wou integreren in de diensten van de Vlaamse overheid, dan lijkt het maar billijk dat personeel dat dezelfde functie uitoefent, ook op eenzelfde manier betaald wordt. En dat was niet het geval voor al het provinciepersoneel. De basisschalen van niveau A die voorheen werkten in het diensthoofdenmodel (A1a-A1b-A2a), zoals in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen, zijn niet dezelfde als die van personeelsleden die in een vlakke structuur werkten (A1a-A2a-A3a), zoals in de provincie West-Vlaanderen. Het is dus perfect mogelijk dat deze personeelsleden voortaan als collega met eenzelfde takenpakket binnen de diensten van de Vlaamse overheid een verschillend salaris ontvangen. Bovendien zullen ook de huidige Vlaamse ambtenaren een verschillend salaris ontvangen. Billijkheid betekent dat men deze ongelijkheid wegwerkt. Dit kan immers nefaste gevolgen hebben voor de integratie en de motivatie van het provinciepersoneel. Jammer genoeg wou de overheid hiervan niet afwijken. Dit zou een te grote loonsverhoging en dus ook een te hoge kostprijs betekenen. De overheid laat zich hier duidelijk kennen: niet de goede werking

lokale en regionale besturen

is voor haar belangrijk, wel de eventuele besparing die ze kan doorvoeren. Dezelfde problematiek stelt zich ten aanzien van de vierde schaal voor de basis-schalen van niveau A en C. Bij de diensten van de Vlaamse overheid beschikken ze immers over een vierde schaal in de functionele loopbaan, terwijl die niet toegekend werd aan de personeelsleden van de provincie. Dit euvel werd wel rechtgezet en weggewerkt.

Vrijwillige vierdagenweek en halftijdse vervroegde uittreding

Alhoewel de overheid er zorg voor gedragen heeft dat de toelagen en vergoedingen, en ook de verloven, zoveel mogelijk gerespecteerd werden, wou men niet horen van het behoud van het stelsel van de vrijwillige vierdagenweek en van de halftijdse vervroegde uittreding. Argument hiervoor is dat deze stelsels niet bestaan binnen de diensten van de Vlaamse overheid en dus ook niet voortgezet kunnen worden. Dit is uiteraard een domper voor de betrokken personeelsleden.

Nochtans moet hier gesteld worden dat deze personeelsleden dit verlof op rechtmatige manier hadden verworven binnen de provinciale diensten (stond in de provinciale rechtspositieregeling en werd geformaliseerd in een beslissing van de provinciale overheid). We vragen ons dus af of we in dit geval niet kunnen spreken

van 'verworven rechten'.

Aangezien de beschikbare alternatieven binnen de diensten van de Vlaamse overheid niet van dezelfde waarde zijn, stelt de ACOD nogmaals dat hiervoor een degelijke overgangsregeling uitgewerkt moet worden. Het provinciepersoneel heeft niet voor deze overdracht gekozen en mag dus ook geen nadeel ondervinden aan deze operatie. Maar de overheid heeft onze zienswijze op dit vlak niet willen volgen. Wel werden er bijvoorbeeld afspraken gemaakt met WSE dat de bestaande loopbaanonderbrekingen gewoon kunnen blijven doorlopen alsof er geen nieuwe verbintenis is. Hier wordt dus een oplossing aangereikt.

Ook voor het verlof voor deeltijdse prestaties werd een uitzondering opgenomen. Normaal gezien moeten contractuelen met een vervangingscontract 2 jaar ononderbroken in dienst zijn van de diensten van de Vlaamse overheid, alvorens zij een recht krijgen op verlof voor deeltijdse prestaties. Dit wordt nu uitgebreid met 'prestaties bij de provincie'.

Pensioenen

Alhoewel het niet tot de bevoegdheid van de overheidsdelegatie behoorde, werden er toch garanties gegeven op het vlak van de pensioenen. Over beide pensioenpijlers zal teruggekoppeld worden tijdens een latere vergadering. De overheid gaat een

inspanningsverbintenis aan om de pensioenproblematiek volledig te vatten en over te nemen.

Besluit

ACOD meent dat deze wijziging van het Vlaams personeelsstatuut te verdedigen is in zijn algemeenheid. De overheid heeft al-leszins gepoogd om de overdracht van het provinciepersoneel naar de diensten van de Vlaamse overheid zo soepel mogelijk te laten verlopen. In die zin moet positief verwezen worden naar de inschakeling en de inschakelingslijnen van het personeel, naar de loopbaan voor de contractuelen, het doorlopen in de functionele loopbaan, het behoud van de maaltijdcheques (niet-verrekening), ...

Bovendien werden er garanties ingeschreven met betrekking tot de eerste en de tweede pensioenpijler (opvolging en terugkoppeling). Tot slot wordt ook melding gemaakt van de situatie van het contractueel personeel bij overdracht naar vzw's. Toch betreuren we dat de positieve lijn niet volledig is doorgetrokken. We willen de twee overblijvende knelpunten als opmerking in het protocol vermelden: het billijkheidsprincipe, alsook het verlies van de vrijwillige vierdagenweek en de halftijdse vervroegde uittreding.

Willy Van Den Berge, Gert Vlasselaer

Oproep tot kandidaturen Voorzitter ACOD LRB Vlaams-Brabant

Het mandaat van voorzitter van ACOD LRB Vlaams-Brabant is vrijgekomen. Stel je kandidaat tot ten laatste 15 november 2017 door een schrijven te richten aan de waarnemend voorzitter van ACOD LRB Vlaams-Brabant, p/a Maria Theresiastraat121, 3000 Leuven. Via deze weg wenst ACOD LRB Vlaams-Brabant Bruno Jansen te bedanken voor zijn jarenlange inzet als voorzitter van ACOD LRB Vlaams-Brabant.

Oproep tot kandidaturen Ondervoorzitter ACOD LRB West-Vlaanderen

Het mandaat van ondervoorzitter van ACOD LRB West-Vlaanderen is vrijgekomen. Stel je kandidaat tot ten laatste 30 november 2017 door een schrijven te richten aan de voorzitter van ACOD LRB West-Vlaanderen, p/a Sint-Amandsstraat 112, 8800 Roeselare. Via deze weg wenst ACOD LRB West-Vlaanderen Brecht Van Coillie te bedanken voor zijn jarenlange inzet als ondervoorzitter van ACOD LRB West-Vlaanderen en wensen we hem veel succes.

Oproep tot kandidaturen Verificateurs ACOD LRB West-Vlaanderen

Twee mandaten van verificateur van ACOD LRB West-Vlaanderen zijn vrijgekomen. Stel je kandidaat tot ten laatste 15 november 2017 door een schrijven te richten aan de voorzitter van ACOD LRB West-Vlaanderen, p/a Sint-Amandsstraat 112, 8800 Roeselare. Via deze weg wenst ACOD LRB West-Vlaanderen Ria Labeeuw en Karine Christiaens te bedanken voor hun jarenlange inzet als verificateur van ACOD LRB West-Vlaanderen.

Oproep tot kandidaturen Medewerker Politie Vlaams en federaal niveau

ACOD LRB doet een oproep aan de leden van de politie (operationeel en Calog-personeel) voor de functie van een medewerker op het Vlaams en federaal niveau. De kandidaten moeten behoren tot het politiepersoneel en moeten lid zijn van de Vlaamse Regio LRB.

Plaats binnen ACOD LRB

- Heeft een technische functie en functioneert onder de bevoegdheid van de federaal secretaris.
- Rapporteert aan de federaal secretaris.
- Participeert binnen een politiestructuur op het federale en het Vlaamse niveau.

Hoofddoel van de functie

- Woont de vergaderingen van het onderhandelingscomité Politie bij.
- Staat in voor de informatiedoorstroming naar de regionale en gewestelijke structuren.
- Werkt ondersteunend voor de regionale en gewestelijke technische commissies Politie.

Functiebeschrijving

- Houdt zich bezig met beleidsondersteunend werk voor de federaal secretaris, het regiosecretariaat en het regionaal uitvoerend bureau.
- Volgt het politiedossier op het technische vlak op (onderhandelingen, vakliteratuur, ...).
- Verzorgt interne vorming over het politiedossier.

Functieprofiel

- Kennis van de wetgeving Politie (statuten personeel) en syndicale structuren. Syndicale vorming gevolgd hebben is een pluspunt.

- Taalvaardigheid, zowel gesproken (vergaderingen, gewone gesprekken) als geschreven (adviezen, nota's en artikels).
- Tweektalig (Nederlands/Frans).
- Eigen werkzaamheden kunnen organiseren.
- Kennis van informatica (tekstverwerking, rekenbladen).
- Regelgeving correct kunnen interpreteren, weergeven, samenvatten en omzetten in adviezen.
- In technische dossiers de syndicale relevantie kunnen inschatten.
- Kunnen werken binnen een flexibele uurregeling.

Attitudes

- Flexibel zijn.
- Zich loyaal kunnen opstellen.
- Zin voor orde, netheid, stiptheid en nauwkeurigheid.
- Inventief en creatief zijn.

Statuut

- De medewerker wordt ter beschikking gesteld van de ACOD door middel van een lopend sectoraal akkoord.
- Hij/zij wordt tewerkgesteld binnen een overeenkomst met de federaal secretaris.

Kandidaturen

De kandidaturen dienen schriftelijk binnen te komen ter attentie van de voorzitter van de Vlaamse Regio, de kameraad Willy Van Roten, Fontainasplein 9/11 in 1000 Brussel en dit voor 30 november 2017.

Willy Van Den Berge

Pensioenen

Afschaffing van de diplomabonificatie

De pensioenen zijn niet uit het nieuws weg te branden. Jammer genoeg gaat het voor de overgrote meerderheid van de burgers meestal om slecht nieuws. Op 1 december 2017 komt nu ook de diplomabonificatie niet langer in aanmerking bij de berekening van je pensioenbedrag. Wat is de impact ervan?

Voor je pensioen moet je een onderscheid maken tussen twee berekeningen: je P-datum en je pensioenbedrag. Je P-datum is de vroegst mogelijke datum waarop je met pensioen kan gaan. Vroeger was dit voor iedereen in het onderwijs 60 jaar. Nu speelt niet enkel je leeftijd een rol, maar ook je gepresteerde diensten. Aanvankelijk werden je studiejaren onder bepaalde voorwaarden meegeteld met je gepresteerde diensten, maar dat principe – de ‘diplomabonificatie’ – wordt sinds vorig jaar stapsgewijs afgebouwd. Wij hebben het hier echter over die tweede berekening, die van het pensioenbedrag: hoeveel pensioen zal je krijgen? Ook hier spelen je gepresteerde diensten een rol. Bovendien telt tot op vandaag ook hier je diplomabonificatie mee. Je hoeft daar niets voor te doen, je krijgt ze onder bepaalde voorwaarden zo mee. In de toekomst zal dit echter niet meer het geval zijn.

Automatische toekenning diplomabonificatie afgeschaft

De diplomabonificatie wordt voor de volledige openbare sector afgeschaft. De maatregel wordt echter niet onmiddellijk in zijn volheid ingevoerd. Twee categorieën personeelsleden vallen buiten de toepassing van de afschaffing. Voor de andere personeelsleden is er een overgangsmaatregel. Ten slotte kunnen alle personeelsleden hun studiejaren toch laten meetellen, weliswaar tegen betaling ...

Wie ontsnapt aan deze maatregel?

Twee categorieën personeelsleden worden niet getroffen door de nieuwe regelgeving:

- Personeelsleden die ten laatste op 1 december 2018 voldoen aan de voorwaarden om met vervroegd pensioen te

gaan. Hun P-datum ligt dus vóór 1 januari 2019.

- Personeelsleden die ten laatste op 1 oktober 2017 in deeltijdse of volledige TBS voorafgaand aan het rustpensioen zijn.

Voor deze personeelsleden verandert de diplomabonificatie niet.

Overgangsmaatregelen

Voor de andere personeelsleden wordt 1 december 2017 een scharnierdatum. De diplomabonificatie blijft voor een deel meetellen. Daarvoor berekent men de verhouding tussen de diensten gepresteerd vóór 1 december 2017 en de diensten die nodig zijn om met pensioen te mogen gaan. Het resultaat wordt steeds naar beneden afgerond.

Een voorbeeld: de heer Peeters is geboren op 15 juni 1970 en begint na een driejarige opleiding als bachelor zijn onderwijsloopbaan op 1 september 1991. Hij zal met pensioen kunnen gaan na 44 dienstjaren.

- Hoeveel jaren of maanden kan hij meenemen van zijn diplomabonificatie? 3 jaar ofwel 36 maanden.
- Hoeveel prestaties heeft hij geleverd op 1 december 2017? 26 jaar en 3 maanden (= 315 maanden).
- Hoeveel prestaties moet hij leveren om met pensioen te mogen gaan? 44 jaar of 528 maanden.
- Wat blijft er dan nog over van zijn diplomabonificatie? $36 \times (315 \div 528) = 21,47 = 21$ maanden.

Personeelsleden die na 1 december 2017 in dienst komen, kunnen dus voor de berekening van hun pensioen geen gebruik meer maken van de (gratis) diplomabonificatie.

Te koop: diplomabonificatie

Als je geen recht heb op een (volledige) diplomabonificatie, dan kan je die alsnog kopen. Opgelet: ze telt dan enkel mee voor de berekening van je pensioenbedrag, niet voor je P-datum.

De kostprijs van deze regularisatie hangt af van hoelang het geleden is dat je je di-

ploma behaald hebt:

- Als je de betaling doet binnen de 10 jaar na het behalen van je diploma, dan betaal je 1500 euro per studiejaar.
- Als je langer wacht, zal de kostprijs behoorlijk meer bedragen dan 1500 euro. Men zal immers via een complexe berekening bekijken welk voordeel dit jou zou opleveren en zal vervolgens het bedrag daaraan aanpassen.

Andermaal overgangsmaatregelen

Omdat personeelsleden die nu deels getroffen worden door de maatregel niet konden weten dat ze hadden moeten valideren, wordt er een overgangsregeling voorzien:

- Personeelsleden die op 1 december 2017 langer dan 10 jaar zijn afgestudeerd, kunnen tussen 1 december 2017 en 30 november 2019 valideren voor 1275 euro per studiejaar. Ze krijgen dus 15 procent korting op het normale tarief.
- Tussen 1 december 2019 en 30 november 2020 betalen ze 1500 euro per studiejaar.

Voorwaarden

Bovendien zijn er een aantal voorwaarden of aandachtspunten:

- Je kan enkel diploma's valideren die behaald zijn in het hoger onderwijs met volledig leerplan.
- Je kan maar één diploma valideren.
- Met studieperioden worden zowel de volledige studiejaren bedoeld, als de periodes waarin een doctoraatsthesis wordt voorbereid (ten hoogste 2 jaar) en als de periodes van beroepsstages (onder bepaalde voorwaarden).
- Het diploma moet geen voorwaarde geweest zijn voor vaste benoeming.
- De maximumduur die je kan valideren, hangt samen met het aantal studiejaren dat was voorzien op het moment dat je je diploma hebt behaald. Bijjaren komen dus niet in aanmerking.
- Je moet niet alle studiejaren regulariseren, je kan je beperken tot een deel ervan. Je moet wel altijd per volledig jaar regulariseren, behalve als je door de overgangsmaatregelen een deel van

je studieduur kan laten meetellen. Als je dan, zoals in ons eerste voorbeeld, een onvolledig jaar hebt, dan kan je dat aanvullen.

- De kosten die je maakt om te valideren, zal je kunnen inbrengen bij de belastingaangifte, waardoor een deel van de kosten gecupereerd wordt.

Een voorbeeld: mevrouw Simons, geboren in 1971, heeft 3 jaar gestudeerd en staat voor de klas sinds 1 september 1992. In dit voorbeeld kan ze met pensioen na 45 jaar dienst:

- Hoeveel jaren of maanden kan zij mogelijk meenemen van haar diplomabonificatie? 3 jaar ofwel 36 maanden.
- Hoeveel prestaties heeft zij geleverd op 1 december 2017? 25 jaar en 3 maanden (= 303 maanden).
- Hoeveel prestaties moet zij leveren om met pensioen te mogen gaan? 45 jaar of 528 maanden.
- Wat blijft er dan nog over van haar diplomabonificatie? $36 \times (303 \div 528) = 20,65 = 20$ maanden.

Stel dat mevrouw Simons zelf nog haar resterende deel (16 maanden) van haar studieduur wil regulariseren, hoeveel moet zij dan betalen?

- Als ze stappen onderneemt vóór 30 november 2019, betaalt ze 1700 euro, namelijk 1275 euro voor het volledige jaar en 425 euro voor de resterende vier maanden.
- Als ze regulariseert tussen 1 december 2019 en 30 november 2020, kost het 2000 euro, namelijk 1500 euro voor het volledige jaar en 425 euro voor de resterende vier maanden.

- Als ze langer wacht, zal de kostprijs behoorlijk meer bedragen dan 1500 euro, zoals we hoger hebben uitgelegd.

Hoe valideren?

Alleen het personeelslid zelf zal kunnen valideren, dus geen derden. Je moet je aanvraag indienen voor de aanvangsdatum van je pensioen. Je kan in maximaal twee keren valideren. Je valideert altijd volledige jaren, behalve als je door de overgangsmaatregel gratis een deel van je studieduur kan laten meetellen en je niet op een volledig jaar uitkomt.

Bezint eer ge begint

Vooraleer je blindelings begint te regulariseren, moet je je afvragen of het wel de moeite loont. Door de steeds veranderende pensioenregelgeving is het nu vrijwel onmogelijk in te schatten wat een volledige of gedeeltelijke validering zou betekenen voor je pensioenbedrag. Het is niet uitgesloten dat gevalideerde periodes geen voordeel zouden opleveren. Het is immers best mogelijk dat je sowieso aan het maximumpensioen komt, alleen al omdat je langer moet werken. Een voorbeeld: mevrouw Tulkens, geboren in 1980, heeft een masterdiploma behaald en start in het onderwijs op 1 september 2004. Ze kan met pensioen op 1 september 2049:

- Hoeveel jaren of maanden kan zij mogelijk meenemen van haar diplomabonificatie? 4 jaar ofwel 48 maanden.
- Hoeveel prestaties heeft zij geleverd op 1 december 2017? 13 jaar en 3 maanden (= 159 maanden).
- Hoeveel prestaties moet zij leveren om

met pensioen te mogen gaan? 45 jaar of 528 maanden.

- Wat blijft er dan nog over van haar diplomabonificatie? $48 \times (159 \div 528) = 14,10 = 14$ maanden.

Deze collega zal bij haar pensionering 45 jaar gewerkt hebben en bereikt daardoor het maximumpensioenbedrag. Als ze 34 verloren maanden valideert in de periode tussen 1 december 2017 en 30 november 2019, kost het $1275 \times 34/12 = 3612,5$ euro en levert het nul euro extra pensioen op! Voor personeelsleden van het onderwijs is dit een reëel risico. Hun loopbaan zal sowieso verlengd worden en de norm zal meer en meer naar de 45 jaar neigen. We raden iedereen aan om zo laat mogelijk in de overgangperiode te betalen en zich voordien grondig te informeren of het in zijn/haar specifieke situatie zinvol is.

Wie wordt het hardst getroffen?

De jongere collega's zullen nauwelijks genieten van de overgangsmaatregelen. Zij zullen de studieduur enkel kunnen laten meetellen als ze forse bedragen ophoesten. Voor een master loopt dit bedrag op tot 6000 euro als de storting gebeurt binnen de 10 jaar na het afstuderen. Dit betekent ook dat dit bedrag gevonden moet worden in de periode dat de meeste collega's een start moeten nemen in het leven en met andere uitgaven geconfronteerd worden. Als deze master dit bedrag wil bijeen sparen, moet hij vijf jaar lang iedere maand 100 euro van zijn loon opzijzetten.

nancy.libert@acod.be

Ledenvergaderingen in jouw regio of provincie

In de loop van november houdt ACOD intersectoraal een Federaal Comité om een nieuw intersectoraal actieplan goed of af te keuren. Omdat we de stem van de basis willen horen, organiseert de sector Onderwijs ledenvergaderingen in de regio Brussel en in de provincies. Hieronder vind je de plaats en de datum van de vergadering waarop jij verwacht wordt. Op de agenda voor de ledenvergadering staan volgende punten:

- intersectoraal actieplan ACOD
- stand van zaken cao Onderwijs
- stand van zaken diverse decreten

Onderwijs

Het Algemeen Secretariaat zal toelichting geven.

West-Vlaanderen

Maandag 6 november om 18u in de Sint-Amandsstraat 112, 8800 Roeslare

Antwerpen (Mechelen)

Dinsdag 7 november om 19u in het BBTk-gebouw, Consciencestraat 33, 2800 Mechelen

Oost-Vlaanderen

Woensdag 8 november om 14u30 in de Bagattenstraat 158, 9000 Gent

Brussel

Donderdag 9 november om 18u in de Congresstraat 17-19, 1000 Brussel

Antwerpen (stad)

Maandag 13 november om 19u in de Ommeganckstraat 47-49, 2018 Antwerpen

Vlaams-Brabant

Dinsdag 14 november om 18u in de Maria-Theresiastraat 121, 3000 Leuven

Antwerpen (Geel)

Woensdag 15 november om 13u30 in het ABVV Metaal-gebouw, Lebonstraat 40, 2440 Geel

Limburg

Woensdag 15 november om 14u30 in de Koningin Astridlaan 45, 3500 Hasselt

Oproep tot kandidaturen Medewerker voor ACOD Onderwijs Oost-Vlaanderen

ACOD Onderwijs Oost-Vlaanderen zoekt vanaf november 2017 een medewerker. De exacte startdatum wordt vastgelegd in samenspraak met het schoolbestuur. Kandidaten dienen minstens 1 jaar lid te zijn van ACOD Onderwijs en vast benoemd

te zijn in het onderwijs. Je wordt tewerkgesteld via detachering. De kandidaturen worden samen met een cv en een beknopte motivering uiterlijk maandagnamiddag 6 november 2017 (17u) bezorgd aan tania.vandenbroeck@acod.be én tonyvanden-

heurck@gmail.com. Het sollicitatiegesprek zal doorgaan op uitnodiging. Meer informatie over het functieprofiel en de arbeidsvoorwaarden kan je opvragen bij Tania Van den Broeck.

Werkbaar werk in het onderwijs

Is ons werk nog werkbaar? Op 27 september stelde Frank Janssens van de Stichting Innovatie en Arbeid ons zijn onderzoeksrapport over werkbaar werk in het onderwijs voor aan een auditorium vol militanten.

Wil je Frank aan het woord horen? Wil je de reacties van onze militanten zien? Ga dan vlug naar onze website (www.acodonderwijs.be) en kijk linksboven bij de snelkoppelingen).

Ondersteuningsnetwerken Een hindernisparcours zonder hulp?

Op 1 september zijn de ondersteuningsnetwerken opgestart. Dat loopt evenwel niet van een leien dakje, zo blijkt al meteen.

ACOD Onderwijs en de andere onderwijspartners – behalve het katholiek onderwijs – vonden de opstart van de ondersteuningsnetwerken te vroeg: het onderwijsveld was er niet klaar voor, er kon niet meegedeeld worden welke school tot welk netwerk zou behoren en voor de schoolbesturen en het personeel was onduidelijkheid troef. Wat moest dat dan niet zijn voor de kinderen met specifieke onderwijsbehoeften en hun ouders? Daarom vroegen wij dat de opstart zou worden uitgesteld. We hadden geen ongelijk, blijkt nu.

Hobbelige start

Twee maanden na de opstart al definitieve conclusies trekken, zou wat kort door de bocht zijn. De signalen die ons bereiken, stemmen ons echter zeer bezorgd. Ervaren GON-begeleiders worden in bepaalde gevallen uit een ondersteuningsnetwerk geweerd. GON-begeleiders die dan wel toegang krijgen, moeten ondersteuning bieden in een domein waarin ze nog geen expertise hebben. Kinderen

die al ondersteuning kregen, wachten vruchteloos op een voortzetting van die ondersteuning. Sommige schoolbesturen kijken reikhalzend uit naar het krijgen van zo veel mogelijk extra ondersteuningsmiddelen, maar blijken bedroevend weinig interesse te hebben in de aanwending ervan. We willen niet alle schoolbesturen over dezelfde kam scheren, maar kunnen deze signalen niet negeren.

Monitoring

De uitrol van het nieuwe ondersteuningsmodel zal duidelijkheid moeten brengen over de opstart en de werking ervan. De monitoring en evaluatie in het kader van het M-decreet beslaat vier momenten:

- Tegen 1 december 2017 is er de monitoring en evaluatie van de opstart van het nieuwe ondersteuningsmodel.
- Ook tegen 1 december 2017 vindt de monitoring plaats van de verplaatsingen in het kader van de ondersteuningsnetwerken. Momenteel registreren de ondersteuners hun dienstverplaatsingen en de verplaatsingskosten. De registratieperiode loopt van 2 oktober tot en met 17 november. De ondersteuners kunnen het formulier aan hun school terugbezorgen. De school stuurt de ge-

gevens tegen 22 november 2017 naar het departement Onderwijs.

- Tegen 1 september 2019 is er een monitoring en evaluatie gepland van de ondersteuningsnetwerken. Voor het hoger onderwijs zijn er geen gepland. De hogescholen en universiteiten rapporteren in hun jaarverslagen over studentenvoorzieningen immers over de globale inhoud van de begeleiding van studenten met specifieke onderwijsbehoeften.
- Tot slot is er de lopende monitoring en evaluatie sinds de invoering van het M-decreet. Deze afspraak omtrent monitoring werd in 2015 bij het afsluiten van de onderhandelingen vastgelegd en omvat alle aspecten van het M-decreet.

Het is dan ook belangrijk dat jij jouw stem laat horen en jouw ervaringen met ons deelt. De gegevens worden anoniem en discreet opgetekend. Ze bepalen mee de inbreng die wij als vakbond hebben in deze monitoring. Je kan gebruik maken van het e-mailadres onderaan dit artikel. Alvast dank!

jeanluc.barbery@acod.be

Deeltijds kunstonderwijs Eengemaakte regelgeving in de pijn

De huidige regelgeving voor het deeltijds kunstonderwijs is niet langer verspreid over verschillende decreten en besluiten. Midden oktober zijn de onderhandelingen over een niveaudecreet afgerond.

Vooraleer definitief te worden, moet het decreet nog gestemd worden in het Vlaams Parlement. Daarna kan het in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd worden. Een niveaudecreet is nodig als juridische basis om het deeltijds kunstonderwijs (DKO) tot het domein onderwijs te laten behoren. De opleidingsstructuur van het DKO wordt binnen ieder domein – beeldende en audiovisuele kunst, woordkunst en drama, muziek, dans – geactualiseerd.

Dit was nodig omdat in de loop van 25 jaar heel wat wijzigingen in de regelgeving doorgevoerd zijn.

We hebben in de loop van de onderhandelingen onze leden en afgevaardigden uit het DKO geconsulteerd. Op basis hiervan heeft ons Uitvoerend Bestuur een mandaat gegeven om:

- Meer middelen te vragen om de omkaderingscoëfficiënten te verhogen.
- De solidariteitsfactor (*) in het financieringsmechanisme ter discussie te stellen.
- Een beperking te vragen van de aanwending van lestijden voor pedagogische coördinatie.
- Een beperking te vragen van het ge-

bruik van lestijden om leeractiviteiten op maat (**) te organiseren en de impact op het statuut (leerkrachten worden in dergelijke lestijden steeds aangesteld als tijdelijke) ongedaan te maken.

- Een beperking te vragen van het aanwenden van lestijden voor de aanstelling van voordrachtgevers.

Benoeming kan

Het was van in het begin duidelijk dat niet alle pijnpunten uit de huidige regelgeving weggewerkt konden worden. Sommige horen thuis in de marge van het loopbaanbeleid. Daarnaast kan de sinds jaar

en dag ontoereikende financiering van het deeltijds kunstonderwijs niet weggewerkt worden in één onderhandelingsronde. ACOD Onderwijs heeft gehoor gevonden tijdens de onderhandelingen. De academies zijn niet langer verplicht leeractiviteiten op maat te organiseren, ze kunnen hiervoor zelf kiezen. De middelen worden structureel, het puntensysteem (***) is in de prullenmand gegooid en personeelsleden die deze leeractiviteiten op maat in hun opdracht krijgen, kunnen benoemd worden. De verplichting om enkel tijdelijken aan te stellen, vervalt dus. Bovendien kan ook niet meer dan vijf procent van het lestijdenpakket gebruikt worden voor deze leeractiviteiten op maat. Hierdoor zullen de academies keuzes moeten maken en blijft het accent liggen op het organiseren van het klassieke curriculumaanbod.

Eerste stap

Maximaal drie procent van het lestijdenpakket kan aangewend worden voor pedagogische coördinatie. Het percentage kan door het schoolbestuur slechts overschreden worden mits een protocol van akkoord in het lokaal onderhandelingscomité. Dit principe geldt ook voor het inzetten van voordrachtgevers: maximaal vijf procent van het lestijdenpakket kan hiervoor gebruikt worden. Tot slot werd het totale budget voor het DKO met 2,3 miljoen euro verhoogd. Dit vertaalt zich in de verhoging van de om-

kaderingscoëfficiënten, waardoor meer personeel inzetbaar is. Het blijft weliswaar ontoereikend, maar de eerste stap naar een betere financiering is gezet. De solidariteitsfactor blijft het financieringsmechanisme regelen, maar tijdens de financiële simulaties kon niet aangetoond worden welk effect die factor heeft op de werkvloer. Daarom engageert de Vlaamse Regering zich ertoe om de solidariteitsfactor jaarlijks te monitoren en te bespreken in het gemeenschappelijk onderhandelingscomité. Ook de beperkte toekenning (slechts 20 procent!) van de omkadering voor de specialisatiegraad wordt gemonitord. We betwisten dat dit een realistisch percentage is. Anderzijds geeft dit ons de mogelijkheid om op evaluatiemomenten de financiering van het DKO op de agenda te houden en bijkomende middelen te blijven eisen, tot alle academies hun opdracht naar behoren kunnen vervullen.

Met opmerkingen

Omdat de overheid tegemoet is gekomen aan onze opmerkingen, hebben we bij het afsluiten van de onderhandelingen een protocol van akkoord gegeven, mét kritische opmerkingen weliswaar. Dankzij dit akkoord staan we nadien sterker als we onderhandelen over de besluiten die uitvoering moeten geven aan dit decreet. In die besluiten komen elementen aan bod die op de werkvloer voelbaar zullen zijn, van de onderwijsbevoegdheid van de

academies over de invulling van vakken, opties, instrumenten tot de lokale samenwerkingsinitiatieven met het leerplichtonderwijs of het hoger onderwijs.

() Solidariteitsfactor: de factor in het financieringssysteem om middelen toe te kennen aan de individuele academies van het deeltijds kunstonderwijs. De factor zorgt ervoor dat het budget in evenwicht blijft. Als een academie meer middelen voor de werking en omkadering genereert door de groei van het aantal leerlingen, dan zullen andere academies hun middelen dalen zien.*

(**) Leeractiviteiten op maat zijn leeractiviteiten op maat van de leerling of op maat van afgestudeerden van een academie die een beperkte tijdspanne omvatten en flexibel ingepland kunnen worden in de loop van het schooljaar. Deze leeractiviteiten dienen om verbreding, verdiepingen, remediëring te voorzien voor de leerlingen of om terugkomperiodes te organiseren voor de afgestudeerden.

(***) Puntensysteem: oorspronkelijk was in het decreet ingeschreven dat voor leeractiviteiten op maat punten toegekend zouden worden. Die punten konden omgezet worden in lesuren, waarbij bijvoorbeeld een master meer punten zou kosten dan een bachelor.

jeanluc.barbery@acod.be

Megagrote megafoon in de Senaat Superdemocratie?

Straf, er lag vorige maand een megagrote megafoon in de Senaat. Nee, dit was geen syndicale interventie inzake de ACOD-reactiedag van 10 oktober. Het ging om een kunstwerk. Van de kritische kunstenaar Sven 't Jolle. Terwijl vakbondsmilitanten actie voerden tegen het ondemocratisch beleid, vormden beleidsvoerders een beschouwelijk kringetje rond kunst. 'Superdemocratie', heet de tentoonstelling. Ironisch, toch wat de huidige regering betreft. Het oorverdovend stilzwijgen van die monumentale sculptuur klinkt in deze context wel bijzonder krachtig.

Nadenken over democratie via een tentoonstelling? Dat is natuurlijk een prima idee. Zeker in de Belgische Senaat, als symbolische start van een nieuw werkjaar. Maar de actualiteit zet de context op scherp: na het Zomerakkoord blijkt duidelijk dat deze regering lak heeft aan sociale dialoog.

Daarom zijn en blijven acties nodig. Om mensen te waarschuwen voor de gevolgen van dit afbraakbeleid. Om hen te mobiliseren, zodat de werkgevers en bevriende politici hun voeten niet kunnen blijven vegen aan democratisch overleg. Omdat deze regering volhardt in de geloofsleer van besparen om te vermarkten, hoewel uit de feiten blijkt dat zo'n beleid faalt en veel maatschappelijke schade toebrengt. De koopkracht daalt, de werkloosheid en armoede nemen toe. Er komen geen jobs bij, tenzij je ze opknipt in flexi-jobs. De sociale weerslag is dikwijls onherstelbaar: depressies, uiteengevallen gezinnen, gezondheidsproblemen, zelfdoding, ... Fundamentele rechten eroderen en het sociale weefsel verzwakt: onveiligheid, wantrouwen, racisme en individualisme nemen toe.

Wie hiertegen democratisch protesteert, zoals vakbondsmilitanten, krijgt van N-VA de stempel 'terrorist' mee en wordt afgeknepen: het stakingsrecht moet op de schop.

Democratisch kan je dat niet noemen.

Oost-Indisch doof

Premier Charles Michel (MR) veroordeelde onze vakbondsacties onmiddellijk na de aankondiging ervan. Ze zouden 'de bevol-

king gijzelen', zegt hij, niet zijn regering. "Ik weet niet waarom ze staken. Ze hebben nog geen contact met ons opgenomen", klonk het. Mogelijk is de premier nog wat doof van zijn feestje op Tomorrowland na het sluiten van het Zomerakkoord? Hoe democratisch is het om als premier van een land waarin het sociale overleg continu en structureel verloopt, in de media te verklaren "dat je nog niets hebt gehoord"? Naar goede gewoonte gooide Gwendolyn Rutten (Open VLD) er nog wat bovenop. Vakbondsacties? "Agressie, geweld, de mensen bang maken en de hardwerkende zelfstandigen beschuldigen van collectieve fraude!" Sociale partners moeten constructief meewerken aan 'de vooruitgang', aldus onze Vlaamse Thatcher, in plaats van "kwaadwillig, leugenachtig en arrogant op te roepen tot staken!" Vakbonden, weg ermee. Daar kwam het op neer. Rutten wil "een moderne, klantvriendelijke dienstverlening. Met treinen die op tijd rijden bijvoorbeeld, waar je kan zitten in plaats van als een sardientje opeengepakt te staan, waar er wifi is en je ook met een rolstoel of buggy het perron op geraakt." Als ze dat écht wilt, waarom dan besparen? Terloops stelt ze nog "dat zelfstandigen de motor van de welvaart zijn." 'Fake news', want haal de steunende overheid,

alle ambtenaren en werknemers weg en er is van economie vrijwel geen sprake meer.

"Het sociaal overleg is één grote illusie", verklaarde Karel Van Eetvelt, voormalig topman van de werkgeversfederatie Unizo, bij zijn overstap naar de bankwereld na 13 jaar dienst. Als Rutten constructieve sociale partners wilt, wat vindt ze daar dan van? Democratie weglachen, heet dat. Maar ja, waarom zouden Voka en Unizo sociaal overleg ook serieus nemen met een rechtse regering op post die hun werk doet? Is het voorbarig dat een socialistische vakbond in zo'n situatie voor acties kiest?

'Global Empowerment'

Terug naar de kunst. "Het is belangrijk dat de burgers hun stem laten horen", zei de senaatsvoorzitster Christine Defraigne (MR) over de megafoon van 't Jolle bij de opening van de tentoonstelling. Je ziet het zo voor je: onze bewindvoerders die tussendoor plechtstatig wat kunst staan te kijken en daarbij vanzelfsprekend in alle gangbare bescheidenheid denken dat dit over hen gaat. Want democratie, dat zijn zij. De verkozenen van het volk. Zij staan aan de juiste kant van deze

kunst. Want zij tolereren ze. Zij willen de democratie beschermen. Daarom kopen ze nieuw wapentuig aan. Weliswaar tegen elke democratische besluitvorming in, want de miljardenaankoop aan straaljagers stond in geen enkel verkiezingsprogramma van geen enkele regeringspartij.

Over die gewelddadige oorlogen in-naam-van-de-democratie op zoek naar olie, maakte kunstenaar 't Jolle al heel wat werken. Ook over de migratie die daar dan op volgt en wat dat met mensen doet. Hij maakte met zijn 'Austerity Mums' tevens sculpturen en tekeningen over de waanzin van een besparingsbeleid. En met zijn 'Chicken Stock Exchange' brengt hij het verband in beeld tussen stijgende beurscijfers en stijgende soepbedeling. Wat de ene verdient, moet de ander betalen. Dat is zo simpel als bonjour.

De megafoonsculptuur, getiteld 'Global Empowerment', spreekt tot de verbeelding. Je kan er de uitdagingen in lezen van strijdbewegingen in een globaliserende wereld: ze moeten samen groter en internationaler worden. Er hangen ook stickers op, bijvoorbeeld eentje van FGTV/ABVV. Een overblijfsel van de acties ten tijde van de sluiting van Renault en Forges de Clabecq.

Symbolische kracht

Kunst en cultuur zijn zingeverers door de symbolische kracht die ze kunnen uitdragen. Regisseur Lars von Trier wist dat

treffend te verbeelden in zijn film 'Melancholia' (2011). Het einde van de film valt samen met de ultieme ondergang. Maar net voor een nog blauwere planeet op de aarde crasht, herwint het existentieel zwaarmoedige personage Justine (Kirsten Dunst) haar levenskracht.

Om de ondergang voor een kind draaglijk te maken, knutselt ze op het gazon een 'beschermende' hut met stokken uit het bos. Het levert een iconische scène op, tevens een metafoor voor de troostende, humane kracht van kunst en cultuur. Het redt je ziel. Maar, tenzij je er vanuit gaat dat een neoliberal beleid een onafwendbaar natuurfenomeen is, dat inslaat als een planeet, kan kunst ook meer betekenen dan troost. Uit de megafoon in de Senaat gaat een onontkoombare oproep vanuit: een beleid dat via democratische weg aan de macht kwam om vervolgens onze democratische samenleving stelselmatig te herleiden tot een museumstuk? Daar moeten we een stokje voor steken.

Solidaire strijd

Voor een solidaire samenleving kan je stemmen. Maar ze zal er maar komen als we er samen voor strijden en er samen aan bouwen. Van onderuit. Op straat, op de werkvloer, aan het stakingspiket aan de sluizen, tot in het rode pluche van de Senaat.

Sven 't Jolle, ooit zelf vakbondsafge-

vaardigde, kijkt met genoeg naar de tentoonstelling, vooral naar de politieke timing ervan. In gesprek met zijn ACOD zei hij: "Ik heb het werk in 2003 gemaakt. Intussen woon ik in Australië, een land waarin historisch een sterke sociale strijd is gevoerd. De slag om de 8 uredag hadden ze al vroeg gewonnen. Ik woon op tien minuten fietsen van het monument dat die overwinning gedenkt. Momenteel staan de sociale verworvenheden in Australië sterk onder druk en wil men zowat alles wat van publiek nut is, en waar geld mee te verdienen valt, privatiseren. De vakbonden zijn verzwakt en liggen permanent onder vuur. Sindsdien kent ongelijkheid de grootste groeicijfers. In België is het ledenaantal van de vakbonden gelukkig wel nog groot, ze kunnen de neoliberale pletwals nog enigszins tegenhouden. Al is de confrontatie hier ook duidelijk: onze beleidsmakers bouwen pensioenen af en trekken de pensioenleeftijd op. Dat stond nergens in een verkiezingsprogramma. Superhypocriet?"

Tentoonstelling Stijn Van Dorpe in ACOD-gebouw Brussel

Het contract

Als vakbond kan je cultuurmakers maar vertegenwoordigen als je hun situatie begrijpt. Dan helpt het hen te vragen om in hun taal na te denken over sociale rechten, arbeidsorganisatie of bijvoorbeeld de syndicale strijd. Communiceren, door te kijken naar tekeningen, te luisteren naar gedachten of door kunstenaars te vragen hoe zij bijvoorbeeld de esthetiek van het verzet mee zouden vormgeven.

Of door simpelweg onze gebouwen open te stellen voor het werk dat ze maken. Daarom loopt er in de inkomhal van ons ACOD-gebouw in Brussel een tentoonstelling van beeldend kunstenaar Stijn

Van Dorpe. Op een tafel ligt een houten display-kastje met daarin een verkoopcontract en een verslag van het onderhandelingsgesprek dat eraan voorafging. Er staat ook een televisie monitor die toont hoe een kunstenaar, galeriehouders en ambachtslui (in opleiding) samen een dialoog voeren. Het gaat om Galerie Transit (Mechelen) en enkele leerlingen van het zevende jaar houtbewerking uit een beroepsschool in Gent. Ze zitten rond een brede sokkel, daarop houten objecten in verschillende kleuren die de studenten gemaakt hebben. De performance vond plaats in hun school tijdens de jaarlijkse opendeurdag.

Onderlinge zakelijke verhouding

Het gesprek gaat over de arbeidsrelaties: hoe leggen ze samen hun onderlinge zakelijke verhouding vast in een contract? De kunstenaar bedacht dan wel het kunstwerk, het zijn de studenten die de objecten maakten en de galerie die verantwoordelijk is voor een succesvolle verkoop. Willen de ambachtslui een deelname in de winst bij eventuele verkoop of kiezen ze voor een onmiddellijke vergoeding in gepresteerde werken? Is de galerijhouder die normaal 50 procent neemt, bereid de opbrengst nu door drie te delen, want er zijn uiteindelijk toch drie partijen in het spel?

#Reactiedag Pop-up-poppen verschijnen overal in beeld

Ook sector Cultuur liet zich niet onbetuigd tijdens de recente reactiedag van de ACOD. De kameraden van de VRT besloot 70 poppen te laten opduiken op zoveel mogelijk publieke plekken en televisie-uitzendingen – echte pop-up-poppen. Ze waren overal ten lande te zien, ook op antenne, onder andere bij Extra Time, het Journaal, Villa Politica en Cyprus-België. Ze symboliseren het personeelstekort – op de VRT, maar ook in alle openbare diensten. Met de acties vroegen we ook aandacht voor het personeelstekort in andere openbare diensten. Het is schrijnend hoe het mantra van de regering “jobs, jobs,

jobs” blijkbaar enkel slaat op (flexi)jobs op de privémarkt terwijl de overheid als de grootste werkgever van het land enkel wil afslanken. We eisen een concreet banenplan met kwalitatieve tewerkstelling en een goed statuut in de openbare diensten. ACOD-VRT bedankt alle medewerkers aan deze alternatieve acties: militanten, stakers, leden van ons en andere vakbonden, niet-gesyndiceerden, collega’s – jullie waren met meer dan honderd in een goed geoliede machine om dit huzarenstukje tot een goed einde te brengen. Jullie hebben aangetoond dat vakbond en personeel toeslaan waar we willen, wanneer we wil-

len en hoe we willen: als het nodig is met respect voor de programmatie.

*Robrecht Vanderbeeken,
Wies Descheemaeker*

De performance bestond uit het voorlezen van een theatertekst geschreven door Robrecht Vanderbeeken (vakbondsverantwoordelijke ACOD Cultuur), die een gesprek enceneert van een soortgelijke onderhandeling. De dialoog inspireerde de werkelijke onderhandelingen die onder tussen tot stand kwamen.

Eigen financier

Al doende brengt dit kunstproject de complexe economische kant in beeld. De lopende onderhandeling over het verkoopcontract maakt de onderlinge posities zichtbaar, in het bijzonder de precare

situatie van de kunstenaar zelf, die voor de creatie van een kunstwerk heel wat financiële risico's moet nemen. Uit onderzoek blijkt dat kunstenaars in ons land via bijbepoepen zelf de grootste financier zijn van hun eigen stiel.

Robrecht Vanderbeeken

- Meer info: www.stijnvandorpe.be

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Guido Rasschaert
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

 bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Antwerpen-Kempen-Mechelen

Senioren naar Leuven

De senioren van ACOD Antwerpen-Kempen-Mechelen organiseren op donderdag 14 december 2017 een uitstap naar Leuven. Er staan twee activiteiten op het programma:

- Om 11.15 uur bezoeken we het M-museum in Leuven (Leopold Vanderkelenstraat 28). We krijgen er een geleid bezoek, onder andere aan de tentoonstelling rond Edgar Tytgat, een Belgisch expressionistische schilder. Daarna hebben we een lunch.

- De tweede activiteit is een begeleide rondleiding om 15 uur in de welbekende Leuvense brouwerij Stella Artois op de Aarschotsesteenweg.

Afspraak op 14 december vanaf 10.15 uur bij ACOD Leuven, Maria Theresiastraat 121 in Leuven voor een koffie. Deelnameprijs is 40 euro per persoon. In deze prijs zijn inbegrepen: bezoek museum, bezoek brouwerij en lunch. Vervoer is op eigen kosten.

Graag eerst inschrijven via e-mail, ten laatste op 1 december 2017 bij maurice.hauspie@acod.be of telefonisch bij ACOD Antwerpen 03/213.69.20 of ACOD Mechelen 015/41.28.44.

Bij 30 deelnemers sluiten we de inschrijvingen onherroepelijk af. Je inschrijving wordt daarna slechts geldig na betaling van 40 euro per persoon op rekening BE 14 8778 0015 0383 van ACOD Antwerpen met vermelding S17LEMST.

Limburg

Gespreksavonden en debat

ACOD Limburg organiseert in het kader van de intersectorale vorming het komende werkjaar een aantal boeiende gespreksavonden en debatten. Noteer deze data alvast in je agenda:

- Op donderdag 9 november om 18.30 uur presenteert pensioenspecialist en voorzitter van PVDA-Limburg Kim De Witte zijn visie over de (on)betalbaarheid van de pensioenen.
- Op woensdag 7 februari om 18.30 uur duidt fiscaal deskundige en voorzitter van sp.a-Limburg Peter Vanvelthoven de problematiek rond fiscale fraude.
- Naar aanleiding van de aankomende gemeenteraadsverkiezingen wordt op donderdag 17 mei om 18.30 uur een Limburgs kopstukkendebat georganiseerd. De namen van de panelleden worden later bekendgemaakt.

Deze drie evenementen vinden plaats in zaal De Witte bij ACOD Limburg, Koningin Astridlaan 45 in 3500 Hasselt (vlakbij het station van Hasselt en de Astridparking) en zijn toegankelijk voor alle leden.

Via deze weg dan ook een warme oproep aan iedereen om te komen luisteren en debatteren! Hou zeker de Facebook-pagina van ACOD Limburg in de gaten: www.facebook.com/acodlimburg.

Voor meer vragen kan je terecht bij Guy Graulus (GIBS Limburg) of Frank Hoste (Vormingscoördinator Limburg) via 011 30 09 70 of via e-mail guy.graulus@acod.be of frank.hoste@acod.be.

Infoavond senioren

In samenwerking met Linx+ en Kom op tegen Kanker organiseert ACOD Senioren Limburg een infosessie met als moderator Ilse Mattheussen van Kom op tegen Kanker rond het thema 'Wat als kanker je overvalt?'

Deze infosessie staat open voor iedereen en heeft plaats op dinsdag 14 november 2017 om 14 uur in Zaal De Witte van het ACOD-gebouw aan de Koningin Astridlaan 45 in 3500 Hasselt. Deelname is gratis, maar om praktische redenen vragen we je aanwezigheid te bevestigen bij Nancy Debaer op 011 30 09 70 of nancy.debaer@acod.be.

Vlaams-Brabant

'Pappen, nathouden en plakken'

ACOD-lid, historicus en voormalig normaalschoolleraar Jaak Brepoels is gekend om zijn boeken over de geschiedenis van de arbeidersbeweging en het socialisme onder de titels 'Wat zoudt gij zonder 't werkvolk zijn' en 'Wij zijn de bouwers van een komende aard'. Op dinsdag 7 november 2017 om 14.30 uur komt hij in de grote zaal van het Achtuurnhuis in de Maria Theresiastraat 121 in Leuven zijn nieuw boek 'Pappen, nathouden en plakken' voorstellen.

Dit boek selecteert zo'n 300 syndicale en politieke affiches uit het Leuvense stadsarchief. In de toelichting wordt met de nodige illustraties uitvoerig ingegaan op de 'plakcultuur' in het Leuvense en op de op- en neergang van de affiche als syndicaal en politiek propagandamiddel. Een voordracht om niet te missen! Wie toch niet aanwezig kan zijn, kan het boek ook bestellen via salsaarchief@gmail.com.